Psalmus

Allegorice — est: et ꝓter incertitudinē/ vt semp illud iudiciū ante mēt̃ oculos habeam⁹: sicut Hieronym⁹: q̃ dicebat: Siue comedā/ siue bibam/ siue aliud quid faciam: semper videtur aurib⁹ meis intonare vox illa: Surgite mortui/ venite ad iudiciū. Jaco. v.b. Ecce iudex in foribus assistit. Et vt tunc bene sit vobis:

a Date/ nūc/ gloriam deo/ seruiēdo ei ⁊ laudādo ip̃m. Et debetis: quia b Sup israel magnificentia ei⁹. i. largitas ei⁹ sup bonos apparebit: q: remunerabit eos supra ꝓdignū. c Et virt⁹ ei⁹/ apparebit: d In nubib⁹/ materialib⁹ in q̃b⁹ descēdet ad iudiciū. Mat. xxiiij.c. Videbūt filiū hoīs venientē in nubib⁹ cęli cū ꝟtute mlta ⁊ maiestate. Itē In nubib⁹. i. in sctis p q̃s dñs iudicabit. Sap. iij.b. Judicabūt scti natiōes ⁊ dūabunt ꝓpl̃s. Hi aūt sūt nubes: sic ꝯ Esa. lx.b. Qui sūt isti q̃ vt nubes volāt? Et tūc erit/ e Mirabilis de⁹ i sctis suis: Quia ⁊ mali mirabunt ꝯ gl̃ia sanctor. Sap. v.a. Mirabunt in subitatiōe insperatę salut̃. Et ipsi scti mirabunt. Esa. lx.a. Tūc videb ⁊ afflues ⁊ mirabit̃ ⁊ dilatabit̃ cor tuū. Et hęc admiratio erit i aia: nec tm̃ in ea/ ꝯ i corpe: Ut̃ sequit: g Ipse/ dñs/ dabit ꝟtutē/ impassibilitat̃: h Et fortitudinē/ imortalitatis: non omnib⁹: sed i Plebi suę/ et ꝓter hoc laudabūt eū in sęcula sęculor: Unde conclude: Benedictus deus.

Moraliter * virtutib⁹/ opere ostendāt. Opus enī est vox virtutis: cui voci melius creditur. Unde dñs dicebat/ Joh. x.g. Et si mihi non vultis credere: operibus credite. Matth. viij.d. Erat docens sicut potestatem habens: ⁊ non sicut scribę et pharisęi. Ipse enim erat potens in opere ⁊ sermone: sicut dicit Luc. xxiiij.c. Pharisęi aūt nihil opere poterant: Unde Matth. xxiij.a. Dicūt ⁊ non faciunt. Et ex hoc O vos prędicatores: a Date gloriā deo/ nō vob. Esa. xxiiij.c. Propt̃ h̄ i doctrinis glorificate deū. Et h̄ debet̃ facere: q: totū nō a vob: ꝯ ab ipso habet̃. Ut̃ addit: b Sup israel magnificētia ei⁹: ⁊ virt⁹ ei⁹ in nubib⁹. i. in ꝓdicatorib⁹. q. d. q̃ magna faciūt: q̃ ꝟtuosi ꝟtute multa euāgelicāt ⁊ annūciāt ꝟtutes ei⁹: totū ab eo. Esa. xxvj.c. Oīa opa nr̃a opat⁹ es i nobis dñe. Mat. x.c. Nō enī vos est̃ q̃ loq̃mi: ꝯ spūs p̃tis vr̃i/ q̃ loq̃t̃ in vob. Hoc aūt manifest⁹ exponit/ cū subiūgit: c Mirabilis/ ē/ de⁹ in sctis suis. i. q̃ ō i eis est admirabile ⁊ laudabile ab ipso ē. Et in h̄ ipse pot⁹ q̃ ipsi est admirādus. Ut̃ Act̃. iij.b. dixit petr⁹: Viri israelitę q̃d admiramini i hoc: aut nos q̃d intuemini/ q̃si nr̃a ptāte aut ꝟtute fecerim⁹ hūc ambulare. Ut̃ adhuc apt⁹ sbdit: f De⁹ israel: ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi suę. Et ō sit l Bēdictus deus/ a quo omnia bona. Notandum autem q̃ multis modis est

Mirabilis de⁹ in sanctis suis
- Prędestinādis. Gen. xlviij.d. Cōstituit ephraim ante manasse.
- Vocādis. Act̃. ix.a. Saul⁹ adhuc spirās. (nassem: q̃re:
- Justificādis. Michęę. iiij.c. Venies vsq̃ ad babylonē et
- Magnificādis. Eccl̃. xj. a. Insuspica/ (ibi liberabert̃.
- bilis portabit diadema. De his q̃ttuor/ Roma. viij.f. Quos deus p̃destinauit/ hos ⁊ vocauit: ⁊ q̃s vocauit/ hos ⁊ iustificauit: q̃s aūt iustificauit/ illos ⁊ magnificauit. Quid q̃ dicem⁹ ad hęc? Ecce admiratio.
- Exercēdis: vt paulū p angelū sathanę. ij. Cor̃. xij.c.
- Probādis: vt Job. j.
- Liberādis. Num. xxvj.b. Factū est grāde miraculū vt
- Redimēdis. j. Pet̃ (chore peūte filij illi⁹ nō mozerent̃.
- j.c. Nō corruptibilib⁹ auro vel argento ꝛc.
- Mittēdis. s. idiot̃. Act̃. iiij.c. Cōpto q̃ hoīes eēnt sine
- Roborādis i passiōib⁹ ⁊ p̃/ (litter̃ ⁊ idiotę admirabāt̃.
- dicatiōib⁹. Sap̃. x.d. Deduxit eos i via mirabili.
- Exp̃mēdis. ij. Cor̃. xij.b. Dat⁹ ē m̄ stimul⁹ carnis meę.
- Glorificādis. Esa. lx.a. Videb ⁊ afflues ⁊ mirabit̃ ⁊ dilatabit̃ cor tuū. Ut̃ aūt dic: g Ipse dabit ꝛc. ē ꝯ q̃sdā q̃ dicūt q̃ nō p̃nt pati pęnitētię asperitatē vel religionē. Etsi em̄ ex se nō possit hō: tm̄ si faciat q̃d in se ē: dñs dabit virtutē aię: q: vt dic̃ Tull⁹: Virt⁹ ē habit⁹ aię bene ꝯstitutę. b Et fortitudinē/ corporis: non tm̄ regib⁹ ⁊ psulib⁹: sed i Plebi/ etiā. i. vilib⁹ i sęcl̃o vl̃ abiect̃ i religiōe/ k Suę/ ⁊ ō magnates sunt in cęlo. j. Cor̃. j.d. Q̃d stultū est dei/ sapienti⁹ est hoib⁹: ⁊ q̃d infirmū est dei/ forti⁹ est hoib⁹. Expositio

Psalmi. LXVIII

Al̃ tplebis

Alū me fac de⁹ ꝛc. Titul⁹. In finē ꝓ his q̃ cōmutabūt ipsi dauid. Quadruplex est mutatio. Primo

Mutatio quadruplex

ma est culpę: quę incępit i primis parentib⁹ peccantib⁹/ cum humana natura mutata est de bono in malū corruptis naturalib⁹ ⁊ amissis gratuitis: et adhuc sępe fit i filijs: Et hęc potest dici pmutatio. De hac/ Threñ. iiij.a. Quō obscuratū est aurum/ mutat⁹ est color optim⁹. Eccl̃. xxvij.b. Stultus vt luna mutat̃. Secunda est pęnę siue naturę/ qua mutamur ꝯ ętate in ętatem: de frigore in calorem et huiusmodi. De q̃ Job. xiiij.a. Homo nunq̃ in eodem statu pmanet: Hęc potest dici transmutatio. Tertia est gratię/ quę facta est per secūdū adā de malo in bonū: de bono i mel⁹. De hac Esa. xl.g. Qui sperant i dño mutabūt fortitudinē. Sic mutat⁹ erat apl̃s dicēs/ Gal̃. ij.d. Viuo aūt iā nō ego ꝛc. Et hęc pōt dici cōmutatio. Quarta ē glorię/ q̃ fiet cū corruptibile h̄ induet incorruptionē: ⁊ mortale h̄ induet imortalitatē. j. Cor̃. xv.g. Et hęc dicitur imutatio. Ut̃ ibidē p̃mittit apl̃s: Mortui resurgēt incorrupti ⁊ nos imutabim̄. Est q̃ sensus tituli. Psalm⁹ iste/ dirigens nos: in finē/ christum: attribuit/ ipsi dauid. i. christo: q̃ hic loquit̃ in pl̃sona capit̃ ⁊ mēbror: agēs/ pro his. i. de his: qui cōmutabuntur. i. ꝯ causa cōmutationis. s. de passiōe christi: quę causa ē vt cōmutem̄ de malo i bonū: ⁊ de bono i mel⁹: et etiam ē causa imutatiōis. Ut̃ cōpetent⁹ p̃ q̃ cedentē psalmū sequit̃ iste: Quia in p̃cedēti psalmo egit ꝯ resurrectiōe ⁊ ascēsiōe: Ut̃ q̃si q̃s q̃reret viā ⁊ cām resurgēdi et ascēdēdi: in h̄ psalmo reddit cām ⁊ docet viā/ agēs de passiōe christi p quā venit ad gloriā resurrectiōis ⁊ ascēsiōis: sic ꝯ Phil̃. ij.a. Factus ē obediēs vsq̃ ad mortē: mortē aūt crucis: ꝓt̃ q̃ ⁊ de⁹ exaltauit illū ꝛc. Intētiōe monet nos vt habentes oculū ad passionē christi/ cōmutari laborem⁹: ⁊ h̄ libēter patiam̄: vt possim⁹ puenire ad imutationē illā i ętna gl̃ia. Mod⁹. Quinq̃ sūt ptitiōes. Primo p̃cat salu⁹ fieri: q: multa patit̃ iniuste: q: q̃ nō rapuit soluit. Scō q̃ soluerit exponit: ibi: De⁹ tu scis. Tertio malis p̃dict̃ scutū oīonis opponit: ibi: Ego vo. Quarto ꝯ aduersarios ꝓphetat: ibi: Fiat mē sa eor. Quinto dispēsationē incarnatiōis ⁊ sctitatis ꝓpositi exponit: ibi: Ego sū paup. Christ⁹ q̃ i passiōe ꝯstitut⁹ dic̃: m Saluū me fac O de⁹ p̃. Et oñdit causā q̃re h̄ clamat.

Partitio psalmi

Allegorice

Moralit̃ in sona pęnitē et temptati

Qm̄ aquę. i. populi

Moraliter/ m Saluū me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aq̃ vsq̃ ad aiaz meā. Hęc ē depcatio pęnitēt̃/ vel tēptati loquēt̃: ad modū naufragātiū: q̃ꝯ nauis rupta ē ⁊ iplet̃ aq̃: tūc depcant deum vt saluas possint facere aias tm̄. i. vt viui possint euadere. Hō aūt in h̄ mūdo ē sic in mari: Mund⁹ em̄ mare ē salsū p cupiditatē: fetēs p luxuriā: tumēs p supbiam. Aquę sūt diuitię ⁊ delitię ⁊ honores mūdani: et oīa pctā quę vsq̃ ad aiaz ītrāt p delectationē: suffocāt p ꝯsensū: sbmergūt p opationē: cōputrescere faciūt p ꝯsuetudinē. Ut̃ Jobel̃. j.d. Cōputrueērt iumēta i stercore suo. Nauis in q̃ trāsire debem⁹ mare istud/ ē pęnitētia vel inocētia. Clamat q̃ pęnitēt̃ vl̃ tēptatus dicēs: Saluū me fac de⁹. Saluū/ nō dic̃ diuitē vel fortē vl̃ sanū corpe vl̃ hmōi: q: hoī q̃ videt piculū suū suffic̃ salus tm̄: Sic accidit ad l̃raz freq̃nt̃ in mari. Sic Hester/ licz rex assuer⁹ pmitteret ei dimidiū regni: nō tm̄ illud voluit petere/ ꝯ ꝓtēta salute sua ⁊ suor dixit: Si inueni gr̃am i oculis tuis o rex: dona m̄ aiaz meā p q̃ rogo ⁊ pl̃ m̄ meū p q̃ obsecro. n Me nō dic̃ pecora mea: vel bursas. Mat. xvj. d. Quid ꝓdest hoī si vniuersū mūdū lucret̃: aię vo suę detrimētū patiat̃? o De⁹ nō fortuna/ aut casus/ aut vsura ⁊ dol⁹. Esa. xlv.d. Rogauerūt deū non saluātē:

Hester. 7.a.

* rūt deū non saluātē:

Psalm. LXVIII

Salua me deus q̃ intrauerunt usq̃ ad aiam meam. Infixus sum in limo profundi. Et non est substantia.

a Qñ aquę. i. populi iudęorꝫ insipidi. Aquę enĩ multę: populi multi: Apocl. xvij. d. b Intrauerunt usq̃ ad aiaz meã. i. ꝓualuerũt ꝫ me usq̃ ad h̃ q̃ tollunt aiam meaz crucifigẽdo me. Vel/ Aquę. i. tribulatiões: intrauerunt usq̃ ad animã meam. q. d. non solũ extra. s. in carne sum tribulat⁹: sed etiam intus in aia. Hoc ẽ qd̃ ipse dic̃/ Matth. xxvi. d. Tristis est anima mea usq̃ ad mortem.

Diuinitas. Hiere. ij. c. He dereliq̃rũt fontẽ aquę viuę.

Bona

Sapia. Eccl. xv. a. Aqua sapię salutar/ potauit illũ.
Spũalis intelligẽtia. Job. ij. a. Implete hydrias aqua.
Dona spũs. Job. vij. f. Flumia d̃ vẽtre ei⁹ fluẽt aq̃ viuę: hoc aũt dicebat de spũ quẽ accepturi erãt credentes.
Doctrina. Prouerb. v. c. In platęis aquas tuas diuide.
Amos. iij. c. Venerũt duę ⁊ tres ciuitates ad vnã vt bibẽt aquã. Geñ. j. a. Diuisit aquas ab aquis.
Angeli. Geñ. j. a. Diuisit aquas ab aquis.
Iudiciũ. Amos. v. g. Reuelabit q̃si aq̃ iudiciũ: ⁊ iusticia (q̃si torrẽs fortis.
Populi. Apocl. xvij. d. Aquę sup aq̃s meretrix sedet populi sunt.
Exercit⁹. Esa. viij. b. Adducet dñs sup eos aq̃s fluminis fortes et multas: regem assyriorꝫ ⁊ omnem gloriã eius.
Baptism⁹. Job. iij. a. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ spiritu. Eccleb. xxxvj. e. Effundã sup vos aquã mũdã.
Lachryma. Jobel. vltl. d. Sup oẽs riuos iuda ibunt aq̃.
Refrigeriũ. Lucl. xvj. f. Intingat extremũ digiti sui in aquã vt refrigeret linguã meam.
Felicitas ęterna. Zach. xiiij. b. In die illa exibunt aquę viuę de hierusalem.

Mala

Diuitię. Mañ. iij. b. Cuius diuitię mare/ aquę muri eius.
Generatio carnalis. Esa. xlviij. a. De aquis iudę existis.
Delitię. Eccls. xj. a. Mitte panẽ tuũ sup trãseũtes aq̃s.
Femina. Eccl. xxv. d. Ne des aquę tuę exitũ: nec mulieri
Mortalitas. ij. Regl. xiiij. d. (nequã veniã ꝓdeũdi.
Omnes morimur ⁊ quasi aquę dilabimur.
Abũdãtia inopię. Job. xxvij. d. Apprehẽdet eum q̃si aq̃
Tribulatio. Cantl. viij. b. Aq̃ multę nõ potue (inopia.
runt extinguere charitatem.
Seditio: sicut hic ꝑm Glo.
Luxuria. Geñ. xlix. a. Effusus es sicut aqua. Job. xxiiij. c. Leuis ẽ sup faciẽ aq̃: maledicta sit pars eius in terra.
Heresis. Prouer. xvij. c. Qui dimittit aquã caput est iur
Quicũq̃ peccator. Ps. Viderũt te aquę deus et (gior. turbatę sunt abyssi.
Pęna tpalis. Osee. v. c. Effundã quasi aquã iram meã.
Pęna ętna. Job. xxiiij. c. Ab aq̃s niuiũ trãseat ad calorẽ nimium. Cõtra. Zach. ix. c. Eduxisti vinctos de lacu in quo non erat aqua. Solutio. In inferno non est aqua refrigerij/ sed aqua supplicij. Vel dicas q̃ in limbo non erat aqua: scilicet sensibilis pęna. Et inde eduxit eos dominus. d Infixus sum in limo profundi. i. tentus et captꝰ in iniq̃tate et malicia iudęorꝫ: q̃ tenaces sunt vt limꝰ per auariciã: ⁊ ꝓfundi corde ꝑ maliciã. Infixus est ergo in limo/ nõ q̃ ipse peccatis eorꝫ cõsenserit: sed qz ipsi ꝑ auariciã ⁊ neq̃tiã circũdederũt eũ ⁊ occidi fecerũt. s. ne amitterent locũ ⁊ gentẽ: Job. xj. f. Ecce limꝰ tenax. Et iterũ per inuidiã ⁊ maliciã: Ecce ꝓfundũ. De q̃ Esa. xxix. e. Ve q̃ ꝓfũdi estl corde vt a dño abscõdatl ꝓsiliũ ⁊c. g Et nõ est/ mihi/ substãtia/ tpalis: qz filiꝰ hoĩs non habet vbi caput reclinet: Matth. viij. c. Diuitię enĩ vel hęreditas terrena dicunt suba: sic Lucl. xv. c. Da mihi portionẽ substãtię q̃ me ꝓtingit. Hęc aũt oĩno defuit christo: et p̃cipue ĩ morte: qñ etiaz vestimẽta eiꝰ abstulerũt ab eo ⁊ nudus pepẽdit in cruce. Vel Nõ est/ mihi/ substãtia. i. ꝗtus subsistẽdi. i. nõ apparet foris. Abacuk. iij. a. Ibi abscõdita ẽ fortitudo eiꝰ. Vel ĩ h̃ ostẽdit corruptionẽ iudęorꝫ: Nõ est substãtia/ in iudęis. s. talis q̃lẽ creaui. Esa. lix. d. Vidit dñs qz non est vir. h Veni/ spontanee de trãquillo sinu pĩis: i In altitudinẽ maris. Et dignitatibꝰ enĩ ozik tẽpestas ista. Vñ Job. xxxvij. b. Ab interiorib⁹ egrediet tẽpestas. Et Mat. xv. b. Cogitationes malę/ homicidia ⁊c. Et q̃ sũt interiores ĩ ecclesia ⁊ corda illiꝰ: Vtiq̃ clerici ⁊ p̃lati: a q̃b⁹ egredik oĩs tẽpestas: ⁊ oẽ malum qd̃ fit ĩ ecclesia. Vñ Hiere. xxiij. c. A ꝓphetl hierusalẽ egressa ẽ pollutio sup oẽz terrã. Et q̃d mouet hãc tẽpestatẽ: Ventꝰ inanis glorię. Esa. xlj. d. Ventꝰ tollet ⁊ turbo dispget eos. Et loquik ibi de mõtib⁹ ꝑ q̃s intelligunk p̃lati. Osee. viij. b. Ventũ seminabũt ⁊ turbinẽ metẽt. m Laborui. Hoc ad p̃latos ⁊ p̃dicatores ptinet. Laborui/ Ecce opꝰ. n Clamãs/ Ecce p̃dicatio vl cantꝰ ĩ ecclia. Primũ ẽ ꝓtra ociosos. Scõm ẽ ꝗ silẽtiũ importunũ. Et nota ozdinẽ qz p̃ ẽ laborare q̃z clamare: p̃ opari q̃z docere. Actl. j. a. Cępit iesus facere ⁊ docere: o Raucę factę sũt fauces meę/ Ecce nimietas laborl vl clamoris ꝗ sĩdolos oparios q̃ minꝰ faciũt q̃z debẽt.

Psalm. 76.

Psalm. 57.

a quoniã intrauerũt aq̃ usq̃ ad aiaz meã. Infixus sũ ĩ limo profundi: et non est substãtia.

b Veni ĩ altitudinẽ maris: et tẽpestas demersit me. Laborui clamãs raucę factę sũt fauces

Ex dignitatib⁹ enĩ ozik tẽpestas ista. Vñ Job. xxxvij. b. Ab interiorib⁹ egrediet tẽpestas. Et Mat. xv. b. Cogitationes malę/ homicidia ⁊c. Et q̃ sũt interiores ĩ ecclesia ⁊ corda illiꝰ: Vtiq̃ clerici ⁊ p̃lati: a q̃b⁹ egredik oĩs tẽpestas: ⁊ oẽ malum qd̃ fit ĩ ecclesia. Vñ Hiere. xxiij. c. A ꝓphetl hierusalẽ egressa ẽ pollutio sup oẽz terrã. Et q̃d mouet hãc tẽpestatẽ: Ventꝰ inanis glorię. Esa. xlj. d. Ventꝰ tollet ⁊ turbo dispget eos. Et loquik ibi de mõtib⁹ ꝑ q̃s intelligunk p̃lati. Osee. viij. b. Ventũ seminabũt ⁊ turbinẽ metẽt. m Laborui. Hoc ad p̃latos ⁊ p̃dicatores ptinet. Laborui/ Ecce opꝰ. n Clamãs/ Ecce p̃dicatio vl cantꝰ ĩ ecclia. Primũ ẽ ꝓtra ociosos. Scõm ẽ ꝗ silẽtiũ importunũ. Et nota ozdinẽ qz p̃ ẽ laborare q̃z clamare: p̃ opari q̃z docere. Actl. j. a. Cępit iesus facere ⁊ docere: o Raucę factę sũt fauces meę/ Ecce nimietas laborl vl clamoris ꝗ sĩdolos oparios q̃ minꝰ faciũt q̃z debẽt.

Moraliter

Quattuor remedia naufragorum

Sed tñ discipuli rũt deũ nõ saluãtẽ. a Qñ intrauerũt aq̃/ p̃dictę. i. diuitiarꝫ amor/ delitiarꝫ appetitꝰ/ dignitatũ ãbitio. c Usq̃ ad aiaz meã. Hę sũt aq̃ mar/ rubri/ q̃ sĩmergũt egyptq̃: ⁊ ꝗ̃ ꝗ̃s dñi illęsus euadit. Qñ aũt aq̃ intrat ĩ naui: q̃tuor sũt remedia ꝓpria et vtilia valde. Primũ ẽ hauritorio. p̃icere aquã d̃ nauf: sic ꝑ timorẽ ⁊ ꝓfessionẽ debemꝰ p̃icere q̃cq̃d intrauit usq̃ ad aiaz d̃ aq̃s mar/. Eccl. j. c. Timor dñi expellit pctm̃. Threñ. ij. f. Effũde sic aquã cor tuũ. s. ꝑ ꝓfessionẽ. Secundũ/ est alleuiare nauẽ p̃iciẽdo ĩ mari onera q̃ sũt ĩ naui: qd̃ fit ꝑ pauptatẽ spiritualẽ ⁊ elemosynarũ largitionẽ. Jonę. j. b. Miserũt vasa q̃ erãt ĩ naui in mare vt alleuiarek ab eis. Geñ. Nemo cũ sarcinis enatat: sufficit piclitãti si aiam suã saluat. Matth. xix. d. Ecce nos reliq̃mꝰ oĩa ⁊c. Tertiũ remediũ/ est obturare foramina ꝑ q̃ intrat aq̃. Hi sũt q̃nq̃ sensus: q̃s debemꝰ restringere ne mors intret ꝑ fenestras nr̃as: Hiere. ix. f. Quartũ/ est facere vota intrãdi religionẽ. Jonę. j. d. Immolauerũt hostias dño ⁊ vouerũt vota. In aq̃ aũt põt hõ aliq̃ ire vel natare: Et ne h̃ de se credat/ addit: d Infixꝰ sũ: vnde nõ possum me mouere. Et aliq̃ infigit arbor ĩ tra feraci ⁊ fructũ fac̃: Et h̃ etiã remouet/ cũ dicit: e In limo/ sterili/ turpi ⁊ tenaci. Hic limꝰ est mũdus iste: qui limosus est per luxuriam: ⁊ infructuosus per supbiam: ⁊ tenax per auariciam. Geñ. xiiij. b. Vallis siluestris habebat multos puteos bituminis. Et ne putek q̃ caloze solis desiccetur iste limꝰ: vide q̃ dicit f Profundi/ vbi non lucet sol. Ps. Supercecidit ignis ⁊ non viderũt solẽ. Jtẽ ne putek ibi eẽ finis seu fũdũ in q̃ possit figi ancora/ addit: g Et ñ est substãtia: vbi firmik stare possim. Eccls. j. a. Vanitas vanitatũ et oĩa vanitas. Et ita ĩ h̃ ꝗ̃ tuor mala notank: ociositas/ tenacitas/ tenebrositas/ inanitas. Jtẽ nota q̃ p̃mꝰ ꝗ̃sus p̃t legi ꝓprie ĩ ꝑsona luxuriosorꝫ de aq̃s voluptatũ. Scõs ĩ ꝑsona auarorꝫ: d limo diuitiarũ. Abacuk ij. b. Usq̃q̃ aggrauat ꝗ se dẽũ lutũ: Tertiꝰ ĩ ꝑsona ãbitiosorũ. s. h Veni/ ꝑ me nõ vocatꝰ i In altitudinez maris. i. in dignitatẽ mundi: k Et tẽpestas demersit me: id est turbatio causarꝫ ⁊ curarꝫ:

B 4 * Berũ. Nõ parcẽtes

Allegorice ✠ Sed tñ discipuli ĩtelligebãt eũ vt ĩ plurib⁹: qz iuxta eũ erant: Sic enĩ est q̃ hoĩem raucum nõ intelligũt remoti: sed ꝓximi.
a Defecerunt oculi mei: id est caligauerũt/ ad litterã in passione. b Dum spero/ tñ/ in deum meuz/ patrem. Unde dicebãt iudęi: Confidit ĩ deo/ liberet eum nũc si vult: Matth. xxvij. e. Vel sic: Defecerũt oculi mei: id ẽ apostoli: Dum spero in deum meum: id est in illo triduo in quo expectabam a deo patre meo resuscitari.

a ces meę defecerũt oculi mei
b dũ spero in deũ meũ. Mul-
c plicati sunt sup capillos ca-
d pitis mei: qui oderunt me
e f gratis. Confortati sunt qui
g persecuti sũt me inimici mei
h iniuste: quę non rapui tunc
i exolueba. Deus tu scis in-
k sipientiam meam: et delicta
l m n o mea a te nõ sunt abscõdita.

Tunc enĩ defecerunt isti oculi: qz nõ viderũt p fidẽ amisso lumine fidei. In cui⁹ rei signũ successiue extinguunt candelę ĩ die cęnę z ĩ parascene z in sabbato in matutinis. De hoc alibi in Ps. Oculi mei languerũt pre inopia. s. fidei z charitatis. Matth. xxvj. f. Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt. Hoc tñ hoc malũ habui q̃ illi me reliquerũt: sed z aliud q̃ plures me inuaserunt: Ut sequitur: c Multiplicati sunt super capillos capitis mei ꝛc. i. inimici mei iudęi plures fuerũt plequentes me iniuste: q̃ fuissent mecũ apostoli/ qui capillis compant: qz capiti deo adherebãt. Sz tũc cecidert capilli isti z fuit dñs q̃si calu⁹: qñ in loco caluarię fuit crucifix⁹: Qd̃ significatũ fuit: iiij. Regi. ij. d. vbi dr: q̃ cũ ascẽderet helisę⁹ in bethel: pueri paruuli egressi sũt d̃ ciuitate z illudebãt ei dicẽtes: Ascẽde calue: ascẽde calue. Helisę⁹ christũ significat: quo p crucem ascẽdente ĩ bethel. i. in domũ dei patris: vbi mãsiones multę sũt: iudęi sensu paruuli: sed malicia adulti/ illudebãt ei z faciebant gentiles illudere: sicut dicitur Matth. xxvj. Et dicit ibi. iiij. Regi. ij. d. q̃ helisęus maledixit illis: et egressi sunt de saltu duo vrsi q̃ lacerauerunt ex eis q̃dragintaduos. Hi duo vrsi fuerũt tit⁹ z vespasian⁹: q̃ iudęos a dño maledictos deuorauerũt. i. captiuauerũt. d Qui oderũt me gratis. i. sine causa: quia nõ merui: z qz eis non ꝓfuit in aliquo odiũ illud/ sed magis nocuit. Sz possent esse multi z debiles: Item possent odio habere/ z nihil facto nocere: et tunc magis tolerari possent. Uñ hęc duo remouẽs/ addit: e Confortati sunt: ad litterã iudęi per herodẽ z pilatũ. f Qui persecuti sũt me inimici mei. s. iudęi. Et hoc: g Iniuste: sicut ipse dixit eis/ Job. x. f. Multa bona opa ostendi vob ex pte meo: propt q̃d̃ horum opus me lapidat. Itẽ/ Iniuste: quia dixerũt Job. xix. a. Nos legem habem⁹: z ꝑm legẽ debet mori. Esa. x. a. Ue q̃ ꝯdũt leges iniq̃s. Et licet sine culpa sua pateret: nõ tñ sine nra culpa z ñ sine vtilitate nra. Uñ addit: h Quę nõ rapui tũc exoluebã. q. d. alius rapuit z furtũ cõmisit: et ego ꝓ eo suspẽsus sũ. Adam enĩ z eua raptores fuerũt: qz comedentes pomũ vetitũ/ voluerũt rapere z ꝓtrectare rem alienaz inuito dño. s. gloriam dei vel diuinitatem: suggerente diabolo: Eritis sicut dij ꝛc. Sed ꝓ hac culpa dñs exoluit pęnam: i Tunc: id est quãdo in crucę patibulo pro nobis pepẽdit. Qd̃ significatũ est Gen. xxxj. f. vbi dicit iacob: Ego omne damnũ reddebã: quicq̃d furto peribat a me exigebas. Et dicit Aug⁹. Quędam magna sũma pęnarum debebat deo ꝓ genere humano. Et Anselm⁹. Soluere non potuit nisi deus: soluere nõ debuit nisi homo: oportuit ergo vt deus fieret homo.

Gen. 3. a.

Moraliter ✠ Bern. Non parcentes vocib⁹ loquitur de cantu in ecclesia. Hiere. xlviij. b. Maledictus qui facit opus dei negligenter.
a Defecerunt oculi mei/ ex vigiliarũ ꝓtinuatiõe. Hoc est contra pigros z somnolẽtos/ qui nõ possunt vna hora vigilare cum dño. Matth. xxvj. d. Hic notant duo q̃ prędicatori z prelato necessaria sunt: videlicet vt de die laborẽt in p̃dicando ꝓximis: z de nocte vigilet vacãdo deo z orãdo: ꝑm q̃ in Ps dr: In die mãdauit dñs misericordiã suam z nocte canticũ ei⁹. Et hęc fiunt b Dum spero in deũ meũ: Qui enĩ sperat in eum/ vigilat ad eum z laudat eũ: credẽs q̃ fauces z oculos vitę gratos: imo z glorificatos reddet eis q̃d̃ laborãtes z vigilãtes inuenerit. Matth. xxiij. d. Ubi ꝯs ille seruus quẽ cũ venerit dñs inuenerit sic facientẽ. s. p̃dicantẽ. Luc. xij. e. Beati sunt serui illi quos cũ venerit dñs inuenerit vigilãtes. Qui aũt tales sũt/ odiosi sunt mũdo. i. malis hominib⁹ z stultis. Uñ addit: c Multiplicati sũt sup capillos capitis mei qui oderunt me gratis. i. sine causa. Tales enĩ q̃ sctõs habent odio/ infiniti z inumerabiles sunt sicut capilli. Uñ Eccẽs. j. d. Stultorum infinitus est numer⁹. Item innumerabiles: id est indigni numero sunt.

Duo necessaria prelato et predicatori

Ps. 41.

d Qui oderunt me gratis: id est quia gratis prędicabam eis/ quod gratis accęperã/ gratis dando z corripiẽdo malos. Sed propt hoc oderũt me multi. Uñ z alibi in Ps. dr: Annũciaui z locut⁹ sum. Et q̃d ex h: Multiplicati sũt sup numerũ. s. inimici. Amos. v. c. Odio habuerũt corripiẽtẽ in porta: z loquẽtem pfecte abominati sũt. Aliqñ etiã prevalẽt mali in pfecutione bonor. Unde etiã addit: e Confortati sunt: id est ad horam prevalent contra me: non animam inclinando: sed corp⁹ affligendo. Job. xiiij. d. Roborasti eum paululũ vt in perpetuum transiret. f Qui persecuti sunt me inimici mei iniuste. Et q̃ iniuste/ apparet: quia h Quę non rapui tunc exoluebam: id est non merueram q̃d̃ sustinebam.

Ps. 39.

k Deus tu scis. Scda ps: vbi ondit q̃ exoluerit. i. ꝓpt q̃ pec cata nra: passus fuerit: videlicet ꝓpt pctã malicię z ignãtię. Uñ dicit: O deus/ pr: l Tu scis insipiẽtiã meã. i. meor a me luendã: m Et delicta/ scient facta. n Mea. i. meor a me portãda. o A te nõ sũt abscõdita. Dicit enĩ sua esse delicta nra q̃ ipse portauit. j. Pet. ij. d. Pctã nra ipse ptulit. Hęc nõ erãt abscõdita pri/ q̃ ꝓpter ea delẽda filiũ misit. ij. Cor. v. d. Eũ qui nõ nouerat pctm̃ ꝓ nob fecit de⁹ pctm̃. i. hostiã ꝓ pctõ: vt nos efficerem̃ iusticia dei ĩ ipo: Ecce cõmutatio de q̃ in titulo agit. De his duob⁹ ĩ pona christi dr/ Eccj. xxiij. a. Ut ignorationib⁹ eor nõ parcat m̃: z delicta eor non appareãt. Vel sic: k Deus tu scis insipiẽtiã meã ꝛc. id ẽ tu scis q̃ nec ignorant nec scient peccaui: Usualis sermo. Vel sic: Tu scis insipientiã meã. i. q̃ q̃si insipient passus sum. Stult⁹ enĩ videt mercator q̃ ꝓ vili re multũ laborat et magnũ pretiũ dat. Hęc ẽ visio: de q̃ Prouerb. xxx. a. Uisio quã locut⁹ ẽ vir cũ q̃ de⁹ erat: z q̃ deo secũ morãte ꝯfortatus ait: Stultissim⁹ sũ viror z sapia hoĩm nõ est mecũ. s. terrena aĩalis/ diabolica: q̃ diuitias q̃rit/ delitias diligit/ honores appetit: q̃ pauprate z dolore z ignominiã crucis meę stulticiaz estimat. j. Cor. j. d. Nos p̃dicam⁹ christũ crucifixũ: iudęis q̃dẽ scãdalũ: gẽtib⁹ aũt stulticiã: ipsis autem vocatis iudęis atq̃ grecis/ christũ dei virtutẽ z dei sapiam: quia q̃d̃ stultũ est dei sapientius est hominibus. Et quia talia sustinui peto vt

Allegorice

✠ Nõ erubescant i me

Moraliter

Moraliter: Iustus q̃ in pncipio est accusator sui: vt dicit Prouerb. xviij. c. dicit: k Deus/ quem nihil latet: l Tu scis insipientiã meaz: et delicta mea a te nõ sunt abscondita. Hic confitet iustus et ignorantiã z peccata. Et dat nob hic doctrina ꝯfitẽdi: nõ tñ grossa pctã: sed etiã negligẽtiã addiscẽdi z omissionẽ faciẽdi/ cum dicit: Insipiẽtiã meã z delicta. Just⁹ enĩ nõ tñ stercora cuz palea eycit de domo ꝓscię suę: ꝫ z cũ scopa minutos pulueres cõgregat z pijcit. Mat. xij. d. Inuenit eã scopis mũdatã. Itẽ iste ꝓsus ꝓxie ẽ ꝓtra hypocritas: q̃ volũt videri sapiẽtes z iusti: vñ nec insipientiã nec delicta sua ꝯfitent: ꝫ callide celãt et scientiam z iusticiam quam non habent ostentant. Unde dicit Job. xxxvj. b. Simulatores z callidi prouocant iram dei. Hypocritę enim sunt simulatores quãtum ad ostẽtationem bonorum: z callidi quantum ad occultationem peccatorum suor: et ex h̃ puocant irã dei. Quia sic dr: Prouer. xxviij. b. Qui abscondit scelera sua non diriget: qui autẽ ꝯfessus fuerit et reliquerit ea: misericordiã ꝯsequet. Et licet just⁹ ꝯfiteatur ignorantiã z delicta: non tñ vult q̃ in eo scandalizent hoies:

✠ Uñ addit: Nõ erubescãt

a ¶ Nõ erubescãt i me. i. nõ frustrenť in me mozlẽte ⁊ non
resurgente. b ¶ Qui expectant te / cum desiderio: dñe:
c ¶ Dñe vtutũ / dator. Vel / Virtutũ. i. angelor. Tũc enĩ
erubescerẽt si christ⁹ nõ resurgeret. Et sic orat ꝓ ãtiqs q̃ ad/
huc futurã incarnationẽ ⁊ passionẽ ⁊ resurrectionez expecta/
bãt. Cõsequenť autez
orat ꝓ modernis di/
cens: d ¶ Nõ ꝓfũ/
dank sup me / mozi/
ente: qõ q̃dẽ eẽt si nõ
cito resurgerem. e
¶ Qui q̃rũt te / bonis
opib⁹ ⁊ fide. f ¶ De
us isrl'. i. videntiũ deũ
p fidẽ. Fides ãt aufert
ꝓfusionẽ: sic dic apl's Roma. x. c. Oĩs q̃ credit i eũ nõ ꝓfũdet.
Et oñdit q̃ debet exaudiri / dicẽs: g ¶ Qm̃ ꝓpter te susti
nui opprobriũ. Propter te. i. ꝓt testimoniũ tui. Et i b
oñdit se fuisse passũ nõ tm̃ martyriũ corpis ꝗ ⁊ cordis / cũ dic:
h ¶ Opprobriũ. Sic enĩ ꝗbera affligũt corpus: ita opprobria
ꝗbor affligũt cor. Et ipse sustinuit opprobria ꝗbor: qm̃
dicebãt ei Joh. viij. k. Nõne bñ dicim⁹ nos: q̃ samaritan⁹ es
et dꝫmoniũ habes: Et Mat. xxvij. e. Vah q̃ destruis tẽplũ
dei. Nec ꝗ tm̃: ꝗ et i ¶ Cõfusio opuit faciẽ meaz: ꝗm il/
lud Marci. xiij. g. Cꝫpert q̃dã ꝓspuere eũ ⁊ velare faciẽ ei⁹.
Esa. l. c. Faciem meã non auerti ab increpantib⁹ et ꝓspuẽti/
bus i me. Job. xxx. b. Faciẽ meã ꝓspuere nõ verenť. Et pos/
set aliqs dicere: quare parẽtes ei⁹ ⁊ amici nõ defendebãt eũ:
Ad ꝗ soluit dicẽs: k ¶ Extrane⁹ fact⁹ sũ frib⁹ meis: id ẽ
cognatl ⁊ ꝓsanguineis: ꝗm q̃ dicit Job. vij. a. Nec ꝗ enĩ fra
tres ei⁹ credebãt i eũ. l ¶ Et pegrin⁹ filijs mr̃is meę / sy/
nagoge. i. iudeis: q̃ sic pegrini spoliant ab hospitib⁹ ⁊ p̃do/
nib⁹: sic christ⁹ nudus fuit posit⁹ in cruce: ⁊ eo fuit graui⁹ / quo
a filijs mr̃is suę hoc ei factũ fuit. Cantl. j. b. Filij mr̃is meę
pugnauerũt ꝯ me. Et oñdit causam q̃re talia sustinebat: vide
licet ꝓt ecclesiã dei ꝓstruẽdã. Vñ dic: m ¶ Qm̃ ẽl⁹ do/
mus tuę. i. amor de domo tua. i. ecclia ẽdificãda: n ¶ Co/
medit me. i. totũ me sibi vendicauit ⁊ absorbuit: Vel / Co/
medit me. i. fuit cã mortl meę. o ¶ Et opprobria ex/
probrãtiũ tibi ceciderũt sup me. q. d. nõ sufficit eis oc/
cidere ⁊ crucifigere me: ꝗ crucifixo mihi opprobria ⁊ tibi i me
dixerũt Matth. xxvij. e. Si filij⁹ dei es / descẽde de cruce. Et
postea: Cõfidit i deo: liberet nũc eũ si vult: Dixit enĩ: quia fi
lius dei sũ. Hoc aũt fecerũt: q̃ nesciuerũt: eũ eẽ deũ. j. Corl.
ij. b. Si enĩ cognouissent / nunq̃ dñm gloriẽ crucifixissent.

Quia ponit custodes spõsę. Cantl. v. b. Inuenerũt me custo
Quia respicit per foramina. (des q̃ circũiierũt ciuitatez ⁊c.
Cantl. ij. c. Respicẽs p fenestras, pspiciẽs p cancellos.
Quia venit improuisus. Lucl. xij. f. Veniet dñs serui illi⁹ in
Quia habitũ mutat. Esa. lix. d. Opt⁹ ẽ (die q̃ nõ speret ⁊c.
dñs quasi pallio ẽli ⁊c.
Quia aufert spõsę adulterę vestes. Ezech. xvj. d. Auferã iu/
Quia nõ parcit adulterę. Prouer. vj. d. (stificationẽ tuã.
Zelus et furor viri non parcet in die vindictę.
Quia valde irascitur nocentibus sponsę. Zach. j. c. Zelatus
sum hierusalem ⁊c.

p ¶ Et opui i ieiunio aiaz meã. i. potẽtiã. Christ⁹ enĩ si/
tiens ⁊ esuriẽs salutẽ hũani generl i cruce ieiunauit: q̃ nõ ibi
nisi vnũ latronẽ comedit. Et i isto ieiunio opuit aiam suã: q̃
potẽtiã nõ exercuit se vindicãdo: nec se deũ eẽ oñdit: vñ eũ sic
purũ hoiem dãnatũ
Unde addit: a ¶ Non erubescant in me ⁊c. Hoc p̃ci/
pue debet orare ⁊ q̃rere q̃libet iust⁹ ⁊ religiosus: vt ita se habe
at q̃ nõ faciat dedecus religioni suę ⁊ frib⁹ suis: Cũ enĩ vnus
se male gerit: alij erubescũt in eo: sicut paulus dicit / Gal. iiij.
c. Confundor in vobis. Daniel'. xiij. c. Postq̃ locuti sunt se/
nes ꝓtra susannã: erubuerunt serui vehement: q̃ nunq̃ dict⁹
fuerat sermo huiuscemodi de susanna: quę interp̃tat liliũ: ⁊ si/
gnificat inocẽtiã religiõis siue cuiuslibet religiosi. b ¶ Qui
expectãt te, dñe. Boni religiosi expectãt dñz: sicut p̃miũ
laboris suĩ: ⁊ sicut portionẽ hereditariã: iõ nolunt ꝗ remune/
rari: nec volũt aliqd i terra possidere: vt eũ tandẽ possideãt i
ẽtnũ. Esa. xxx. d. Bti oẽs q̃ expectãt eũ. Lucl. xij. e. Et vos
similes hoib⁹ expectãtib⁹ dñz suũ. Esa. lxiij. b. Oculi⁹ nõ vi
dit de⁹ absq̃ te q̃ pꝫparasti expectãtib⁹ te. Sz sũt multi q̃ no/
lũt expectare: ꝗ ꝗ volũt sumere hereditatẽ trãsitoriã: Et signifi/
cãt tales p tribũ rubẽ ⁊ gad ⁊ dimidiã tribũ
manasse / quę noluerũt expectare q̃ hẽnt sor/
tẽ suã in terra, pmissio
nis / ꝗ ex citra iordanẽ
accęperũt terrã aptaz
ad alenda pecora: Numer. xxxij. c. et Josue. j. a. c ¶ Dñe /
virtutum / dator: vt tui sint fortes ad expectandũ. Supra:
Ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinẽ plẽbi suę. Et vt desiderij
sui intentionẽ ostendat: ⁊ q̃ petit citius impetret idem iterꝫ
petit / cũ subiũgit: d ¶ Nõ cõfundanť sup me q̃ quę/
rũt te deũ israel. Sz cũ sup dixisset: Qui expectant te:
Hic repetens dicit: Qui quęrunt te: quia non sufficit ex/
pectare nisi diligenter quęratur bene operando. Unde dicit
supra: Expecta dñm viriliter age. q. d. expectando non sis
ociosus. Postq̃ aũt se accusauit ⁊ p suo defectu ne nocere
alijs exorauit: vt magl ẽdificenť alij / et vt grat⁹ appareat: in/
cipit postmodũ bona sua explicare dicẽs: g ¶ Qm̃ propp
ter te sustinui opprobriũ ⁊c. Et enumerat ꝗ mlta q̃ ne/
cessaria sunt p̃cipue religiosis viris. Primũ est patiẽtia i ad/
uersis. Quędã aũt aduersitas fit p verba: quędã p facta. De
prima dic: Propter te sustinui opprobriũ. Et dic: Pro
pter te / nõ dic ꝓt meritũ meũ. j. Pet. iij. d. Nemo vim pa
tiat vt homicida aut fur. De scda addit: i ¶ Opuit cõfu/
sio faciẽ meã. Nõ enĩ tm̃ debet sustinere opprobriũ: ꝗ ⁊ q̃
i maxilla percutiat. Matth. v. f. Si q̃s percusserit te i dexteram
maxillã: prębe ei ⁊ alterã. Et de his duob⁹ simul ibidem. a.
Bti erit cũ maledixerint vob hoies ⁊ pęcuti vos fuerint ⁊c.
Secũdũ q̃ ẽ necessariũ / est abiectio carnalis affectiõis. Un/
de dicit: k ¶ Extrane⁹ fact⁹ sũ frib⁹ meis et pegrin⁹
filijs mr̃is meę. Et repetẽdũ est q̃ sup dictũ est: Propp
ter te: qui dixisti: Matth. x. d. Veni separe hoiez aduersus
patrem suũ: ⁊ filiaz aduersus matrem suam: et nurum aduer
sus socrum suaz ⁊c. Deut. xxxiij. a. Qui dixit patri suo ⁊ ma/
tri suę / nescio vos: et fratribus suis / ignoro illos: ⁊ nesciẽrũt fi/
lios suos. Ibi Greg⁹. Debemus copulã terrenę cognatiõis
agnoscere: sed si cursum vię dei prępedit / ignorare. Tertium
q̃ necessarium est: est ẑelus animarũ in quolibet: ⁊ i religio/
so ẑelus ordinis. Unde dicit: m ¶ Quoniam ẑelus do/
mus tuę: ecclesię: n ¶ Comedit me: id est attenuauit
per sollicitudinem. ij. Corl. xi. f. Pręter illa quę extrinsec⁹
sunt instantia mea quotidiana sollicitudo omniũ ecclesiarũ:
Quis infirmat et ego non infirmor? quis scandalizat ⁊ ego
nõ vror? iij. Regl. xix. b. Zelo ẑelat⁹ sũ ꝗ dño deo exercituũ:
q̃ dereliq̃rũt pactũ dñi filij isrl'. Iã aũt nõ est q̃ ẑelet domũ
dei: possum⁹ dicere q̃ ẑel⁹ domus dei comedit oẽs ẑelatores
suos: q̃ iã null⁹ supest: omẽs enĩ q̃ sua sunt q̃rũt ⁊ dom⁹ suę
ẑelũ hũt / nõ dom⁹ dei. Vñ Aggęi. j. c. Dicit dñs exercituũ:
Dom⁹ mea deserta ẽ ⁊ vos festinatl vnusq̃q̃ i domũ suã ⁊c.
Quartũ est feruor ad deũ. Vñ sequit: o ¶ Et opprobria
exprobrãtiũ tibi ceciderũt sup me / q̃si lapis q̃drãs lę/
dens. i. repũtaui ea m̃ dicta vel facta. Hoc nõ pũt dicere mul
ti: q̃ opprobria sibi dicta conanť modis oib⁹ improbare: ⁊ iniu/
rias sibi factas totl nisib⁹ vindicare: ꝗ de opprobriis q̃ dicũt
ꝯ deũ hęretici ⁊ ꝗ iuriis q̃s ei faciũt falsi christiani nõ curãt.
Hiere. xv. c. Oẽs maledicũt m̃. Quitũ est carnis maceratio:
Quę i duob⁹ ꝓsistit / i sbtractiõe delectabiliũ / ⁊ appositiõe as/
perorꝫ. De ꝗ dic: p ¶ Et opui i ieiunio aiaz meã. i. absti
nui a delectatiõib⁹. Et p ꝗ opui aiaz meã / q̃si scuto ꝯ tẽptatio
nes carnales. Vñ dic Hiero⁹. Ieiunio sanãť pestes corpis.
Vel operui i ieiunio / ꝯ frig⁹ ⁊ calorẽ inferni. Job. xxiij. c.

* Trãsibũt ab aqs

Ps. 67.

Ps. 26.

Necessaria multa religiosis viris

Ps. 1. c.

Allegorice purũ hoiez dãnatũ ꝓtẽnebãt. Uñ addit: a Et factũ est i opprobriũ mihi: qz ꝓpt ꝗ irridebãt eũ ⁊ quitia dicebãt: qz videbat hõ impotẽs. Uel sic: Opui. i. hũiliaui. In ieiunio aiaz meã. Uel ad lfraz opuit i ieiunio macie ⁊ tristicia naturali: vñ homo impotẽs videbat. Et quõ videbat/ subiungit: b Et posui vestimẽtũ meũ cilicũ. Cilitiũ christi fuit caro hũana: in q̃ fitiuit: ⁊ alias ifirmitates nr̃as ipe portauit.

Ps. 29. De ꝗ cilicio siue sacco/ fm aliã lfraz dic christ⁹. ꝗ. Cõcidisti sac cum meũ/ in passiõe: et circũdedisti me lẹticia i resurrectiõe. c Et fact⁹ sũ illis i paboläã. i. i similitudinẽ maledicti: vt dicerẽt sic: Cõtingat tibi sic cõtigit christo: fm q̃ dr̃ Hiere. xxix. e. Ponat te dñs sic sedechia ⁊ sic achab. Et q̃ erãt ꝓncipales i ꝗ facto: Scribẹ ⁊ pharisẹi. Uñ sequit: e Aduersũ me loq̃bãt q̃ sedebãt i porta. i. illi q̃ iudicabãt ꝓpm. Judices enim i porta sedebãt: vt dr̃ Deut. xvj. d. Judices ꝓstitues i oib⁹ portis tuis. Hi erãt pontifices et pharisẹi ⁊ scribẹ q̃ loq̃bant aduersus iesũ facientes ꝓcilia aduersus eũ. Job. xj. f. Collegerũt pontifices et pharisẹi ꝓciliũ aduersus iesũ: ⁊ dicebant/ q̃d facim⁹ ⁊c. Hiere. xviij. d. Tu aũt dñe scis oẽ ꝓsiliũ eoꝝ aduersũ me i mortẽ: ne ꝓpitierẹ iniq̃tati eoꝝ. f Et i me psallebãt q̃ bibebãt vinũ. q. d. i ꝓuiuꝗs suis irrisorie loq̃bãt ⁊ cãtabãt d̃ me ⁊ ꝗ me. Prouer. xxiij. c. Noli eẹ in ꝓuiuꝗs potatoꝝ/ ⁊ q̃ carnes ꝓferunt ad vescẽdũ. Uel/ Qui bibebãt vinũ/ luxurię ⁊ errores: i me psallebãt/ deridẹdo. Threñ. iij. b. Fact⁹ sũ in derisũ oi ꝓplo et canticũ eoꝝ tota die. Et. j. g. Ego sũ psalm⁹ eoꝝ.

Alt ꝗ faccum

Alt ꝗ Aduersus me insultabãt

Moralit * Trãsibũt ab aq̃s niuiũ ad calorẽ nimiũ. De scõo dic̃: b Et posui vestimẽtũ meũ cilitiũ. Uñ Hiero⁹. Cinis ⁊ cilitiũ arma sũt pẹnitentiũ. Sz q̃z malicia tales habet in derisũ: cuilibet istoꝝ duoꝝ iungit derisio. Uñ dicit: a Et factũ est i opprobriũ mihi. Et postea: c Et fact⁹ sũ illis. s. mũdanis hoib⁹: d In paraboläã/ in opprobriũ videlicet cũ mihi loquũt. Nũc enim intrãtũ processit mũdi malicia: q̃ ex q̃ hõ vult abstinere a malo ⁊ facere bonũ/ reputat hypocrita ⁊ papelardus vocat. Eccẹ. xj. d. Bona i mala ꝓuertẽs insidiat: ⁊ i electis imponit maculã. Sic facit mũdus. Esa. lix. c. Cõuersũ est retrorsũ iudiciũ: facta ẽ veritas in obliuionẽ: ⁊ q̃ recessit a malo p̃ꝗ̃ patuit. Hoc aũt magis fit a clericis q̃ ab alijs: Uñ addit: e Aduersũ me loq̃bant q̃ sedebãt in porta ⁊c. s. p̃lati ⁊ clerici q̃ deberẽt iudicare iuste et non temerarie. Sz i alio sensu nũc pñt dici sedere i porta: q̃z sedẽt p̃ ociositatem: in porta/ per curiositatem: et in iustos psallunt per lasciuiam ⁊ maliciam: qui bibũt vinum/ per gulositatem. Hęc enim vitia magl̃ in clericis q̃ in alijs regnant. Uñ Amos vj. a. Uę q̃ opulẽti estis i sion. Et p⁹. b. Qui dormitis i lectis eburneis ⁊ lasciuitis i stratis vẽis: q̃ canitis ad vocẽ psalterij: sicut dauid putauerũt se hẹ vasa cantici: bibentes in phial' vinũ ⁊c. Et subiũgit de pẹna eoꝝ: Quapropter nunc migrabũt in capite trãsmigrãtiũ. Prouer. xiij. c. Comedũt panem impietatis ⁊ vinũ iniq̃tatis bibũt. Joel. j. b. Ululate oẽs q̃ bibitis vinũ in dulcedine. Leuitic. x. b. Uinũ ⁊ oẽ q̃d inebriare

Allegorice põt nõ bibẹtur qñ intrabitur tabnaculũ. g Ego vero. Tertia pars: vbi christ⁹ ꝓtra p̃dicta mala oꝛonẽ oꝗponit. q. d. licet illa mala mihi inferãt: ego tñ non reddo malũ ꝓ malo: ⁊ bonũ ꝓ malo: ⁊ ꝓ ipsis oro. Hoc ẽ q̃d dic̃: In me psallebãt: et cẹtera mala p̃dicta faciebãt. Ego vo/ dirigo vel direxi: b Oꝛonẽ meã ad te dñe/ pr̃. Lucẹ. xxiij. e. Pr̃ ig̃sce illis. Nec tñ ꝓ illis ⁊ et ꝓ seipo orauit: Uñ dic̃: Meã: Et ostẽdit q̃ exaudiri debet ei⁹ oꝛo. Primo: q̃z tps pacẹ est ⁊ recõciliatiõis. Uñ dic̃: k Tps bñplaciti/ est/ o deus. s. tps gr̃ę. Esa. xlix. c. In tpe placito exaudiui te.

Tps triplex { Consilij ante legem. / Pręcepti sub lege. / Bñplaciti p⁹ legẽ. } De hoc tempore beneplaciti in Ps̃. Tu exurgens misereberis

Ps. 101.

sion: quia tempus miserendi eius quia venit tempus. Secũda causa quã allegat/ ẽ multitudo miscdiẹ dei. Uñ dic̃: l In multitudie miscdiẹ tuẹ exaudi me. Tertia ẽ veritas ꝓmittẽtis: de q̃ dic̃: m In veritate salutis tuẹ. i. in v̄itate q̃ ꝓmisisti ꝓ ꝓphas saluare spãtes i te ⁊ clamãtes ad te. Ps̃. Clamauit ad me et ego exaudiã eum. Hiere. xxix. c. Inuocabitis me ⁊ ego exaudiã vos. Et oñdit q̃d ꝓ se petat. Primũ est vt a sensualitate sua nõ superet. Unde dicit: n Eripe me de luto/ corꝛpis/ dicit christ⁹ ꝓ aia sua: se a dignioꝛi denominans: Sic Actis. xx. e. dicit paulus: Hęc aiam meã facio pciosioꝛẽ q̃ me. i. vitã meam vel aialitatẽ nõ ꝓpono aię meę. Eripe/ dico: me de luto/ isto: p Ut nõ infigar/ ei tãta dilectiõe sensualitatis vt nolim mori ꝓ salute mũdi. Sẽsualitas enim in ipso christo ꝗdixit saluti nr̃ę. Uñ dixit/ Mat. xxvj. d. Trãseat a me calix iste: quid ergo mirũ si in nobis quęrit dñiũ: Hoc aũt orauit/ nõ ꝓ indigẽtia potentię: q̃z ops erat: ⁊ ad doctrinam nr̃am ⁊ ostẽsionẽ verę humanitatis suę. Scõo petit liberari a iudęis. Uñ addit:

Alt ꝗ tautem oratio mea

Alt ꝗ saluum me fac

Alt ꝗ tinbere

Libera me ab his

g Ego vero oꝛonẽ meã ⁊c. Moralit/ vox est iusti vel religiosi: q̃ sup oñdit quõ ꝓpt suũ ieiuniũ ⁊ cilitiũ insultant ei hoies mũdani: Uñ ꝗ ad deũ orãdũ recurrit: q̃z i alio nõ iuenit nisi ꝗ̃ietatẽ ⁊ malũ. ij. Paral. xx. c. Cũ igrem⁹ q̃d agere debeam⁹: hoc solũ habem⁹ residui vt ad te nr̃os oculos dirigam⁹. Et põt ꝗ eẹ thema in q̃dragesima: q̃z tũc ẽ/ k Tempus bñplaciti/ et recõciliatiõis. Uñ tũc cãtat eccl̃ia: Ecce nũc tps accęptabile: ecce nũc dies salutis. ij. Cor. vj. a. Et i hymno. Ecce tps idoneũ/ medicina peccaminũ. In ꝗ g̃tpe q̃ cipue debet hõ pẹnitens dirigere oꝛonẽ suã ad deũ ⁊ dicere: Ego vo/ in ꝓpria psona/ non vicaria tm̃ dirigo b Oꝛonẽ meã/ nõ alienã: i Ad te dñe/ nõ ad hoies. Matth. vj. a. Cũ orat⁹ nolite fieri sic hypocritę tristes q̃ amãt i synagogis ⁊ i angul' platęarũ stãtes orare vt videant ab hoibus: Amẽ dico vob: recęperũt mercedẽ suã. Debet aũt dirigi oꝛo nõ vacua vel sola: ⁊ bñ comitata. Et ꝗ est q̃d sequit: l In multitudie miscdiẹ tuẹ exaudi me. Multitudo miseri cordiẹ dei ẽ dare cęlestia ⁊ dimittere pctã: paruitas seu paucitas miscdiẹ eius ẽ dare tpalia: magnam debem⁹ petere: sic dauid dicebat: Miserere mei de⁹ fm magnã tuam. Sz multi petũt paruã: ⁊ paruã reputãt magnã: Sic hoies fascinati festucã paruã credũt eẹ magnã trabẽ: sicut loth q̃ dixit/ Gen. xix. d. Quęso dñe mi/ q̃z inuenit seru⁹ tu⁹ gr̃am coã te ⁊ magnificasti miscdiaz tuã quã fecisti mecũ vt saluares aiaz meaz: nõ possũ in mõte saluari: ne forte cõprehẽdat me malũ ⁊ moriar: Est ciuitas ꝗ iux̄: ad quã possũ fugere parua ⁊ saluabor i ea. Ecce q̃ magnã miscdiã reputabat salutẽ corꝛpis tpalem. Loth interp̃tat declinãs: et significat hoies mũdanos: qui a recto itinere declinãt ad manẽdũ in ciuitatib⁹ hui⁹ mũdi. Sz vir iust⁹ istã tpalẽ salutẽ q̃ falsa ẽ nõ petit: ⁊ ęternaz q̃ vera ẽ. Uñ addit: m In veritate salutis tuẹ/ nõ in falsitate salutis hũanę. Ps̃. Uana ẽ sal⁹ hois. n Eripe me d̃ luto. In ꝗ v̄su petit vir iust⁹ liberari ab illo infęlici ternario. j. Job. ij. c. videlicet a ꝓcupiscẽtia carnis/ ꝓcupiscẽtia oculoꝝ/ et superbia vitę. Unde dicit: Eripe me. i. extra rape ꝓ violẽtiam. o De luto. i. de carnali libidine: Sicut enim lutũ fit ex aqua et terra: sic libido ex aquis diuitiarum ⁊ carne generatur et nutritur. In hoc luto tenaci infixi sunt i ęgypto filij israel: id est clerici in mundo. Exo. j. c. Ad amaritudinem ꝓducebant vitam eorum operibus duris luti ⁊ lateris: scilicet libidinis ⁊ cupiditatis: p Ut non infigar/ non vt non tangam; velit/ nolit homo: oportet vt aliqñ comedendo ⁊ bibẽdo sentiat ⁊ tangat libidinẽ ꝓ aliquã delectationẽ. Sed equi fortes de facili transeunt lutum istud ⁊ non infiguntur. Abacuk. iij. d. Uiam fecisti in mari equis tuis/ in luto aquarum multarum.

Moralitas

Ps. 50.

Ps. 59.

* Libera me ab his q̃

a ¶ Libera me ab his q̃ oderũt me. i. a iudeis. Job. xv. d. Oderũt me ⁊ pſiem meũ. Tertio/ab eor pfundis ꝓſilijs et machinatiõib⁹. Vñ adiũgit: b ¶ Et de profũdis aq̃rũ. i. de ꝓſilijs eor q̃ pfunda erãt ⁊ occulta: sed tñ sic aq̃ fluerũt: qz ipsi comphẽsi sũt in ꝓſilijs q̃b⁹ cogitauerũt cõprehẽdere christũ. Quarto petit libari ab impetu dolor⁹ ⁊ pene dicens: c ¶ Non me demergat tẽpestas aq̃: i. unpet⁹ pene nõ me vincat: ipse enĩ nõ fuit ĩ hac tẽpestate demersus: qz totam aquã bibit. Ps. Quito/ab iuferno/cũ dic: e ¶ Neq ab/sorbeat me pfundũ. i. infern⁹. Vñ ꝓ defunctꝭ cãtat eccle sia: Me absorbeat eas tartarus. Et sumitur ō loco isto. Job. xvij. d. In pfundissimũ inferni descẽdẽt oĩa mea. Sexto/petit liberari a limbo/vt etiã ibi nõ teneat. Vñ addit: f ¶ Neq vrgeat sup me pute⁹ os suũ. i. nõ includar ĩ libo: Limb⁹ enĩ vasis/dr os et⁹. Vrgere aũt idem ẽ qd cogere. i. coagere. Coagere aũt os suũ/est claudere os suũ: sic cũ bursa claudit/et⁹ orificiũ coagit. Nihil g̃ aliud ẽ b: Neq vrgeat super me pute⁹ os suũ/q̃ si diceret: non claudat sup me violent os suũ vt inde nõ exeã. Ps. Nõ derelinques aiam meam in inferno. Iterũ repetit orionem/dicens: b ¶ Exaudi me dñe/pater. Et allegat ꝓ dei misericõiã dicens: i ¶ Qm̃ benigna ẽ misericõia tua: quia vt seruũ redimeres/me filiũ tradidisti. Secundo allegat ꝓsuetudinẽ miserẽdi/cum subiũgit: k ¶ Scõm multitudinẽ miserationũ tuarũ respice ĩ me/pendẽtẽ in cruce. Ps. Protector nr̃ aspice de⁹ ⁊ respice in faciẽ christi tui/ ĩ cruce. Tertio allegat humilitatẽ suã/cum subdit: l ¶ Et ne auertas faciẽ tuam a puero tuo. i. a me seruo tuo: Ecce humilitas/q̃ fili⁹ dei vocat se seruũ. Vel ĩ ꝓ etiã allegat inocẽtiã suã. Puer enĩ ōr q̃si pur⁹: ⁊ pueri inocentiã habẽt. De ꝓ puero dic̃/pz. Esa. xlij. a. Ecce feru⁹ me⁹: suscipiã eũ: Ecce. s. in cruce: Sz inde suscepit eũ de⁹ ĩ gloria. Quarto allegat necessitatẽ suã dicẽs: n ¶ Qm̃ tribulor: Ecce necessitas. o ¶ Velociter exaudi me. Facies dei pñs/dr fili⁹: qz ꝓ ipsũ agnoscit/sicut hõ ꝓ faciẽ. Dicit g̃ christus hõ: Ne auertas faciẽ tuã a puero tuo. i. nunq̃ separet a me diuinitas filij: qm̃ tribulor/ ego caro: non ipse de⁹ impassibilis. Et ĩ q̃ exaudiri petit/aperit dicẽs: q ¶ Intende aiẽ meẽ/q̃ corp⁹ videt⁹ dereliq̃sse ĩ man⁹ inimicorũ. Hoc ẽ qd habet Matth. xxvij. k. q circa horã nonã clamauit iesus voce magna dicẽs: Heli/heli/lamma açabtani: hoc est: deus me⁹/de⁹ me⁹ vt q̃d dereliq̃sti me. Et itẽ. Clamans voce magna emisit spiritũ. Et quid clamauit/dicit Lucas/q exclamãs voce magna ait: Pater: in man⁹ tuas cõmẽdo spiritũ meũ. Et ꝓ est qd ꝓ dic̃: Intẽde aiẽ meẽ. s. suscipiẽs eã. r ¶ Et libera eã/de iferno cũ prẽda magna: sic dr Zach. ix. c. Et nõ solũ aiaz libera ꝓ ⁊ corp⁹ resuscita. Hoc ẽ q sequit: s ¶ Propter inimicos meos/pfundẽdos ⁊ puertẽdos: t ¶ Eripe me. ō morte ⁊ corruptiõe. Ps. Nõ derelinq̃s aiaz meã in iferno: nec dab̃ scm̃ tuũ videre corruptionẽ. Et vt impetret gloriã resurrectiõis replicat ⁊ repetit ignominiã passionis ꝓ quã meruit gl'iã resurrectiõis: et oñdit passionẽ suã fuisse vniuersalẽ/q̃si ꝓ inductionẽ partiũ. Et ꝓ oñdit se fuisse passum ĩ auditu. Vñ dic̃: v ¶ Tu scis improperiũ meũ/qd mihi dixerũt iudei. Scõ qd ĩ facie pass⁹ ẽ: Vñ addit: x ¶ Et pfusionẽ meã. Cõfusa enĩ est facies et⁹ in sputis ⁊ alapis. Postea oñdit qd ĩ toto corpe passus ẽ. q. d. et sic ō singulis. Vñ dic̃: y ¶ Et reuerẽtiã meã. Alia lr̃a habet: verecũdiã/vel ignominiã. Verecũdia enĩ magna et ignominia ẽ hoĩ/quãdo vt fur fustigat ⁊ flagellatur: et tandem suspendit.

Et hic tangit supbia quę ꝓprie dęmonib⁹ cõpetit. b ¶ Et de profundis aquarũ. i. de amore diuitiarũ: Et ad hęc duo vltima non addit aliqd: sed simplicit petit ab his liberari. Mõ sic autẽ ad primũ: sed addit: Vt non infigar: qz nõ oportet hominẽ etiam tangere superbiã aut diuitiarũ amorem: sed simplicit illa fugere: non sic autem carnem quã sustentare oportet. Et qz etiam sancti viri nõ semper ab his liberantur/ q̃n de ipsis temptent: ideo petit ꝓsequenter vt etsi accedant per temptationẽ ⁊ delectationẽ: non tñ ꝓualeant per consensũ aut opationẽ. Unde sequitur: c ¶ Non me demergat. In hoc ꝓsu petit pęnitens liberari a tribus peccatis. s. inanigloria/ auaricia/ luxuria/dicens: Non me demergat/ ex toto: d ¶ Tempestas aq̃. Per tẽpestatẽ intelligit pompa supbor. Osee. xij. a. Ephraim pascit ventũ ⁊ sequit estum. Per aquaz significant dona gratię/quia lauant sordes. Tempestas ergo aquę periculosior est q̃ tempestas terrę: quia supbia quę ex spũalib⁹ bonis oritur periculosior est ⁊ magis deo displicet. Habacuk. iij. b. Nunq̃d in fluminib⁹ iratus es dñe ⁊c. e ¶ Neq absorbeat me profundũ/auaricię. Eccẽs. v. b. Auarus non implebit pecunia. f ¶ Neq vrgeat sup me/ etsi aperiat: g ¶ Puteus. i. luxuria/os suũ. Prouer. xxiij. c. Fouea ꝓfunda meretrix: ⁊ pute⁹ angust⁹ aliena. Hęc plus cęteris vrget: eo q̃ vicinior est naturę. Vñ aplm̃ coegit clamare: Infelix ego homo: q̃s me liberabit de corpe mortis hui⁹? Roma. vij. d. In his aũt quę dępcor: h ¶ Exaudi me dñe/nõ meis meritis: sed i ¶ Qm̃ benigna ẽ misericordia tua. Daniel. ix. e. Nõ in iustificationib⁹ nr̃is ꝓsternim⁹ preces nr̃as ante faciẽ tuã: sed in miserationib⁹ tuis multis. Unde etiã sequit hic: k ¶ Scõm multitudinez miserationũ tuarum respice i me. Sap. iiij. c. Gr̃a dei ⁊ misericõia est in sanctos eius: ⁊ respect⁹ in electos illius. l ¶ Et ne auertas faciẽ tuã. i. ꝓsentiã q̃n assis ad adiuuandũ ⁊ ꝓsolandũ me. Ecõtra dicit de malis/ Hiere. xviij. c. Disperdã eos coram inimico: dorsum ⁊ non faciẽ ostendã eis. m ¶ A puero tuo/ adhuc tenero ⁊ indigente pedagogo: Et in ꝓ notat̃ humilitas: quia homo se semper debet reputare incipientez et quasi puerum. Sicut alibi dicit Ps. Et dixi nunc cępi. Osee. xi. a. Puer israel: ⁊ dilexi eum. q. d. quia se puerum reputat: ideo dilexi eum: n ¶ Quoniam tribulor / temptationibus. p ¶ Exaudi me. Eccl. xxxv. d. Speciosa misericordia dei in tempore tribulationis: quasi nubes pluuię in tempore siccitatis. o ¶ Velociter. Esa. lxv. d. Anteqũ clamẽt ego exaudiam. Et quasi domin⁹ quereret/quid petis? Respõdet: q ¶ Intende animę meę. q. d. non peto salutem corporis ꝓ animę. Intende ergo/ animę meę et libera eã. Et quare petis hoc? s ¶ Propter inimicos meos/dęmones qui me infestant: t ¶ Eripe me/quasi de medio eorum: quia in circũitu obsederunt me. Job. xix. b. Obsederũt in gyro tabernaculum meum. v ¶ Tu scis improperiũ meum/quo improperant cordi meo dęmones: eo q̃ dimisi peccatum. Eccl. xxix. d. Grauia sunt hęc hoĩ habẽti sensum: correptio domus ⁊ improperium fęneratoris: id est diaboli. x ¶ Et confusionem meam/quã confundor in corde pro peccatis quę feci. Eccl. iiij. c. Est confusio adducens gratiaz et gloriam: y ¶ Et reuerentiam meam/ quam exhibeo confessori meo ⁊ sacramentis ecclesię. Eccl. iiij. a. Presbytero humilia animam tuam. Item/ Reuerentiam meam: id est timorez. q. d. et deum timeo et homines reuereor: Nõ sicut ille qui dicebat / Lucꝭ. xvij. a. Deum non timeo: nec hominẽ reuereor. Eccl. v. b. De ꝓpitiatu peccatorũ noli esse sine metu. Dixi q̃ tribulor: nec oportet dñe q̃ tibi qui omia

* nosti anteq̃ fiant

---

a libera me ab his qui odẽrũt me: ⁊ de ꝓfũdis aq̃rũ.
b Non me demergat tẽpestas aq̃: neq̃ absorbeat me
c pfundũ: neq̃ vrgeat super me pũteus os suũ. Exãudi
d me dñe qm̃ benigna ẽ misericordia tua: ꝓm multitudi-
e nẽ miserationũ tuarũ respice in me. Et nẽ auertas faciem
f tuã a puero tuo: qm̃ tribulor velocit exaudi me. Intẽdẽ
g aiẽ meẽ et libera eaz: ꝓpt inimicos meos eripe me. Tu
h scis improperiũ meũ et pfusionẽ meã: ⁊ reuerẽtiã meã.

a libera ⁊c. Ps. 109.

Ps. 15.

Ps. 85.

Ps. 76.

Luc. 23. c.

Ps. 15.

Doualiter a ¶ Libera me ab his qui oderunt me. i. a dęmonib⁹:

* De his tribus dicit

Alt redime

Alt terue

Alt agnosce opprobrium

Alt verecũdiã

Allegorice de christo

De his tribus dicit Job.xvj.b. Aperuerunt sup me ora sua/ ecce improperiũ: ⁊ exprobrãtes pcusserũt maxillã meaz/ ecce pfusio faciei: saturati sunt pęnis meis/ecce verecũdia ⁊ ignominia passionis. Et dico q̃ tu scis ista: quia a ¶ In pspectu tuo sunt oẽs q̃ tribulãt me: quia nihil te latet. Hiere.xviij.d. Tu autem dñe scis omne cõsiliũ eoꝝ aduersum me in morte. Et posset aliq̃s putare q̃ christꝰ q̃ sic loquit ista inuitus sustinuisset. Uñ psequẽter ostendit passionez suã fuisse volũtariã dicens: b ¶ Improperiũ expectauit cor meũ ⁊ miseriam. i. ex corde ⁊ libera voluntate hęc expectaui: non fugi. Sũt enĩ aliq̃ quoꝝ licet corpa expectẽt aliq̃d pęnę: tñ corda eoꝝ fugiũt eã: Sz nõ sic christꝰ. Esa.liij.c. Oblatꝰ est: qz ipse voluit. Improperiũ/ dicit quãtũ ad verba. Miseriaz/ quãtũ ad verbera ⁊ passionem. De his duobus/ Sap. ij.d. Cõtumelia ⁊ tormẽto inꝛogemꝰ eũ. Posset etiã facilꝰ tolerare passionẽ talem si sociũ hãet vel psolatorẽ: Uñ ad maiorem exaggerationẽ pęnę suę/ vtrũq̃ excludit dicẽs: c ¶ Et sustinui. i. sustinẽs expectaui: d ¶ Qui simul cõtristaret et nõ fuit. Uñ Esa.lxiij.a. Torcular calcaui solus ⁊ de gentibus nõ fuit vir mecũ. Sz videt prtariũ: qz apli multũ fuerũt pristati ꝺ morte eiꝰ. Uñ in hymno ꝺ: Tristes erãt apli ꝺ nece sui dñi ⁊c. Et Job.xvj.d. Uos aũt pristabimini: ꝑ tristicia vĩa vertet in gaudiũ. Sol. Dicendũ est cũ Glo. q̃ pristati sũt apli: sed tñ ex affectiõe carnali: et ideo nõ simul cũ illo: qz ipse pristabat nõ de sua pęna: ꝑ de dãnatione impioꝝ iudęoꝝ. e ¶ Et q̃ cõsolaret/ supple expectaui: et tñ/ non inueni/ psolatorẽ. Ps.141. Ps. Cõsiderabã ad dexterã ⁊ videbã ⁊ non erat q̃ cogsceret me. i. q̃ se hãet p modũ cognoscẽtl. Threñ. j.f. Longe factꝰ est a me psolator. Aliꝰ habuerũt psolatores in afflictiõe sua: Sic Iacob/ Geñ.xxxvij.g. Cõgregatl cũctl liberis ⁊c. Et Job.ij.d. Audiẽtes tres amici iob oẽ malũ q̃ ꝺ accidisset ei/ venerũt singuli de loco suo: ꝺixerant enĩ sibi vt pariẽ ventẽtes eũ psolarenk. Et rachel plorãtl filios ⁊ nolẽtl psolari sup eis/ Hiere.xxxj.c. Postmodũ oñdit passionẽ suã psũmatã esse ĩ gustu et olfactu. Uñ dicẽ: f ¶ Et dederũt in escã meã fel. Ad lrãz ĩ cibo nõ dat fel: ꝑ ꝺ ĩõ dictũ eẽ dicere possumꝰ: qz vinũ est cibꝰ ⁊ potꝰ. Et ꝺ Marci.xv.b. q̃ dederũt ei vinũ myrrhatũ. Et Mat.xxvij.d. Dederũt ei vinũ bibere cũ felle mixtũ. Itẽ mystice dat ĩtelligere/ q̃les erãt pessimi iudęi/ q̃z acidi/ q̃z acetosi: et ĩõ cũ gustasset noluit bibere: qz eos reprobabat. Et ꝑ ẽ: Dederũt i escã meã fel. i. seipsos amaros exhibuerũt/ ita vt nõ posset eos incorporare. g ¶ Et ĩ siti mea potauerũt me aceto. Ad lrãz vez fuit/ ⁊ mystice: qz ipse sitiebat eoꝝ salutẽ: ⁊ ipsi nõ mũstraueꝝt ei nisi acredinẽ ⁊ corruptionem cordium suorum.

Al ⁊ tribulãtes
Al ⁊ opprobriũ
Al ⁊ cõsolãtes

a In pspectu tuo sũt oẽs ⁊ q̃ tri/
b bulãt me: ⁊ imprõperiũ expe
ctauit cor meũ ⁊ miseriã. Et
g sustinui q̃ simul pristaret et
e nõ fuit: ⁊ q̃ psolaret ⁊ nõ iue
f ni. Et dederũt i escã meã fel:
g et i siti mea potauerũt me ace/
h to. Fiãt mensa eorum coraz
k ipsis i ⁊ lãqueum: et in ⁊ retri/
m butionem et in scandalum.

Doraliter ✱

Doraliter

Hoc nosti anteqũ fiant exprimam a quibꝰ tribulor: Quia a ¶ In cõspectu tuo sũt oẽs q̃ tribulãt me/ siue sint hoies/ siue dęmões. Uel specialiꝰ de clericl cõquerit hic christꝰ vl vir iustꝰ dicẽs: In cõspectu tuo ⁊c. q.d. nõ sustineo tribulationẽ nisi ab illis q̃ excubãt in tabnaculo dñi: quia sicut ãnas et caiphas pontifices tribulauerũt dñm psequẽdo eũ: ita hodie clerici ⁊ prelati tribulant eum/ psequẽdo iustos ⁊ simplices ⁊ polluẽdo ecclesiã. Eceb.xliij.b. Fabricati sũt limen suũ iuxta limẽ meũ: ⁊ postes suos iuxꝝ postes meos: ⁊ murꝰ erat inter me ⁊ eos: ⁊ polluerũt nomẽ sctm̃ meũ. Hiere.xj.c. Quid est q̃ dilectꝰ meꝰ in domo mea multa scelera facit? b ¶ Imprõperium expectauit cor meum ⁊ miseriã. Vox est christi: et vix est q̃ vere possit ꝑ dicere: quia corda hominũ nõ expectãt nec appetũt imprõperiũ/ ꝑ gloriã: nõ miseriã/ ꝑ delitias ⁊ voluptatẽ. Sed tandez confundenk ab expectatione sua: et poterũt dicere illud/ Job.xxx.d. Expectabã bona ⁊ venerũt mihi mala. Btã Katharina dixit: Expecto p te gladiũ. Nec hoc magnũ: quia ipse christus p te expectauit crucem anxia expectatiõe. Lucl.xij.f. Baptismo habeo baptizari/ et quõ coartor quousq̃ perficiat. Lucl.xxij.b. Desiderio desideraui ꝑ pasca mãducare vobiscũ. c ¶ Et sustinui q̃ simul cõtristaret ⁊ nõ fuit. Hic arguit christꝰ vl vir iustus mũdũ de imiscdia: qz nõ est q̃ cõpatiat christo crucifixo vel pauperi tribulato. Amos.vj.b. Nihil patiebank sup contritiõe ioseph. Iã nõ est iob q̃ dicat: Flebã quondaz sup eo q̃ afflictus erat: ⁊ compatiebat anima mea pauperi: Job.xxx.d. Nec superest paulus q̃ possit dicere: Quis infirmatur: ⁊ ego non infirmor ⁊c. ij. Corl.xj.g. Non est etiam q̃ faciat qꝰ minꝰ est: videlicet qui psolet desolatos. Unde addit: e ¶ Qui consolaretur ⁊ non inueni. Threñ.j.g. Audierũt qz ingemisco ego ⁊ non est q̃ psolet me. Eccs.iij.a. Uidi calũnias quę sub sole gerunk: ⁊ lachrymas innocentiũ ⁊ neminẽ psolatorẽ. Et posset aliq̃s dicere: ĩmo multi sũt q̃ cõpatiunk pauperibꝰ et pascũt christũ in pauperibus. Uerũ est: ꝑ cũ cordis amaritudine. Unde ptra eos q̃ aliq̃ñ pascũt pauperes/ dicit qꝰ sequitur: f ¶ Et dederũt in escam meã fel. i. cum cordis ⁊ vultus amaritudine dederũt illum cibũ quẽ pauperibꝰ dabant. Sz hilarẽ datorẽ diligit deus. ij. Corl.ix.b. Et illud: Sup oia vultus accessere boni. Et bene dicit: In escã meã/ q̃si non in escam alienã hoc fecerũt: quia illud qꝰ dant diuitibꝰ ⁊ histrionibus/ cũ magna hilaritate dant. Eccij.xxxv.b. In oi dato hilarem fac vultũ tuũ. g ¶ Et in siti mea potauerunt me aceto: quia ad litterã: vinũ corruptũ qꝰ iam bibi non potest dant pauperibꝰ: sed histriones ⁊ meretrices bibũt bonũ vinũ. Non seruãt illud qꝰ dicit Prouer.iij.b. Honora dñm ꝺ tua suba: ⁊ de ꝑmitijs frugũ tuaꝝ da pauperibꝰ. h ¶ Fiat mẽsa eorũ. Quarta pars: vbi ꝓphetat ptra aduersarios. q.d. ipsi mihi esuriẽti ⁊ sitienti talem mẽsaz posuerũt/ q̃ dederũt in escã meã fel ⁊c. sed hęc mensa eorum fiat corã ipsis in laqueũ/ peccati. i ¶ Et in retributionẽ/ pęnę eternę. m ¶ Et i scãdalũ/ qꝰ ibi erit i pęna: qz de bonis aliorꝝ offẽdẽtur. q.d. ꝓt hoc q̃ mihi fecerũt/ hoc eis eueniet/ q̃ pctis illaqueabunk ⁊ tormẽtl punienk ⁊ de bonis offendenk. Uel ꝺ pęna tpali legat: vt sit sensus. Propt ꝑ q̃ ꝑ m fecerũt: capienk laqueo romanoꝝ: Et retribuek eis pęna corporꝝ ⁊ scãdalũ. i. offensio cordiũ. Uel aliꝰ: et petit eos puniri i intelligẽtia legl de q̃ gliank. h ¶ Fiat mensa. Mẽsa ꝺ sacra scpura/ vbi mẽtes fidelium reficiũt. Ps. Parasti i pspectu meo mẽsaz adversus ⁊c. Hęc mẽsa/ ꝺ/ eoꝝ. i. iudęoꝝ/ videlicz: qz lex data fuit eis. Hęc facta ẽ eis/ k ¶ In laqueum/ per erroneam intelligẽtiam. i ¶ Et in retributionẽ/ illis in multas contrarietates implicando. m ¶ Et in scandalum in eis qui ✱ morum sunt

Al ⁊ muscis
Al ⁊ retributiones

b ¶ Fiat mẽsa eoꝝ Doralit. Supra ꝓm sensũ moralẽ arguit diuites huiꝰ mũdi ꝺ duricia erga paupes: ⁊ q̃ cum felle amaritudis dãt illud qꝰ dãt: et q̃ acetũ ⁊ ea q̃ corrupta sunt dãt deo: cũ tñ de potioribꝰ dãdũ eẽt ei q̃ oia dat: ipsi aũt cũ diuitibꝰ alijs ⁊ meretricibꝰ ⁊ histrionibꝰ oia deuorãt. Uñ hic oñdit psequenk q̃ nõ sine magno pctõ fit ꝑ: nec sine diuina vltiõe ꝑteriek. Uñ dicẽ: h ¶ Fiat mẽsa eoꝝ. i. fercula mẽsę suę ⁊ cõmẽsales q̃ cũ eis ĩ mẽsa comedũt. i ¶ Corã ipsis i lãqueum/ pctĩ. q.d. in ꝑ ꝑ puniunk q̃ pscia eoꝝ remordet eos de ꝑ ipso. Uel sic: k ¶ In laqueũ corã ipsis: qz sciẽt peccãt male acq̃rẽdo diuitias vt laute possint viuere. Uñ ab ꝑ vult eos retrahere apls dicẽs. j. Timoth. vj.b. Habẽtes alimẽta ⁊ quibus tegam̃ his ꝓtẽtijsim̃: nã q̃ volũt diuites fieri/ icidũt i tẽptationẽ ⁊ ĩ laqueũ diaboli. Scꝺo puniũt in ꝑ q̃ si q̃ bona faciũt: nõ reseruat eis dñs ad retributionẽ ẽknã/ ꝑ est retributio eoꝝ ꝑ. Uñ addit: l ¶ Et i retributionẽ/ bonoꝝ. s. q̃ faciũt: sic dictũ est diuiti epuloni/ Lucl.xvj.f. Recępisti bona i vita tua. Tertio/ i ꝑ q̃ cõmittũt crimẽ in ꝓxios scãdaliçãdo eos: q̃ iuxꝝ eos famelici ieiunãt. Uñ addit: m ¶ Et i scãdalũ. s. ꝓximi. Roma.xiij.d. Bonũ est non manducare carnem neq̃ ✱ bibere vinũ neq̃

Doraliter

mozũ sunt deuiãdo. Quartũ ponit aplus/ Ro.xj.b. vbi ponit istos duos ꝓsus/dicẽs: Dauid dicit: Fiat mensa eoꝝ corã ipsis in laqueũ ⁊ in captionẽ ⁊c. In captionẽ fit eis/lr̃ę nimis adherẽdo: Ibi em̃ capiũt q̃si ĩ angusto loco: nec ad spaciositatẽ sensus mystici pnt se vertere. Sic ergo in hoc versu ponit triplicẽ pnã eozũ. s. laqueũ/retributionẽ/et scã/dalũ. Quarta eozũ pna/est cęcitas mẽtis: Unde subiungit:

a Obscurẽt oculi eorum nẽ videant: et dorsũ eoꝝ sẽmp incurua. Effũde super eos irã tuam: et furor irę tuę

a Obscurẽt oculi eoꝝ: spirituales:

b Ne videãt/veritatẽ. Ro.xj.c. Cęcitas ex parte ꝓtigit in israel. Quinta pna/est icuruatio ad terrena/q̃ sequit cęcitatẽ: Unde subiũgit: c Et dorsũ eoꝝ. i. rationẽ vl affectionẽ: q̃ debet hoiez erigere/sic spina dorsi: d Semp incurua/ad terrena. Ps. in psona eoꝝ: Miser factus sũ ⁊ curuat sũ vsq̃ in finẽ. Uel p oculos/maiores iudęoꝝ: p dorsũ/minores eoꝝ itellige. Sexto impcat eis captiuitatẽ factã a romanis: Unde dicit: e Effunde/dne pr̃: f Super eos/iudęos: g Irã tuã. i. abundanter afflige eos p romanos. h Et furor irę tuę cõprehẽdat eos. i. snia iudicij tui furori q̃ p me facies/q̃ apparebo malis furiosus. Postea impręcat eis pnã illã quã ipsi maxime timebãt: ⁊ p q̃ vitãda christũ occiderẽt. s. amissionẽ loci ⁊ gentis: ⁊ ruinã ⁊ desertionẽ ipsis tẽpli: Unde dic: i Fiat habitatio eoꝝ deserta. i. hierlm ⁊ terra quã ipsi inhabitant. k Et ĩ tabernacul eoꝝ. i. in templo: l Nõ sit q̃ inhabitet. In domibus habitat quasi exteriori. i. corpali habitatiõe: ꝫ ĩ tẽplo inhabitat iteriori inhabitatiõe. s. mẽte ⁊ deuotiõe: Et vtrũq̃ hic remouet. De hoc habet Esa. j.c. Derelinquet filia sion. s. hierlm/sicut vmbraculũ in vinea/⁊ sicut tuguriũ in cucumerario: ⁊ sicut ciuitas q̃ vastat. Hiere. ix.d. Dabo hierlm in aceruos arenę. Et ponit causã istis destructiõis/cũ subiungit: m Quoniã quẽ tu/pater/percussisti: persecuti sũt. i. me filiũ tuũ. Deus em̃ pater pcussit filiũ p nob/cũ eũ morti exposuit ⁊ morti fecit. Esa. liij.c. Propter scelus populi mei pcussi eũ. Et Zach. xiij.c. Percute pastorẽ: ⁊ dispgent oues gregis. Deus percussit eũ ex bonitate et misericordia sua: sed ipsi persecuti sunt eum ex inuidia et malitia sua.

i cõprehẽdat eos. Fiat hita/
k tio eoꝝ deserta: et ĩ tẽberna/
l culis eoꝝ nõ sit q̃ inhabitet.
m n Quẽ quẽ tu pcussisti psecũ/

sibi mgros pruricẽtes auribus: ⁊ a veritate q̃dẽ auditũ auertẽt ⁊c. Itẽ exponi pt de mẽsa altaris: de q̃. j. Cor. x. e. Nõ potest mẽsę dñi pticipes esse ⁊ mẽsę dęmoniorũ. Quę fit multis sacerdotibus ⁊ alijs indigne sumentibus: in laqueũ/peccati. j. Cor. xj. g. Qui em̃ manducat ⁊ bibit indigne: iudiciũ sibi manducat ⁊ bibit: Et in retributionẽ/pnę: fm q̃d ibidẽ dicit: Ideo iter vos multi infirmi et imbecilles: et dormiunt multi: q̃ multi ad lr̃as infirmãt ⁊ turpit moriunt: eo q̃ p̃sumãt indigne accedere ad hãc mensã. Et in scãdalũ/primoꝝ/q̃ scandalizant de hoc q̃ ministri mensę dñi imunde viuũt. Unde Esa. liij.b. Dñatores ꝓpli inique agũt. s. sacerdotes ⁊ prelati/dicit dñs: ⁊ iugiter tota die nomẽ meũ blasphemat. Itẽ exponit de mensa nummulariorũ ⁊ vsurariorũ. Matth. xxj.b. Mẽsas nũmulariorũ euertit. Hęc fit eis/in laqueũ/p dolũ: Et in retributionẽ/p vsurã: Et ĩ scandalũ/p exactionẽ. a Obscurẽt oculi eoꝝ ne videant. Hoc est p̃mũ ⁊ cõmune in oib pctõrib/q̃ excęcat eos diabol/ne cognoscãt viã vitat vl lucẽ: Qd̃ significatũ est ĩ B q̃ philistijm excęcauerẽt sansonẽ: Judic. xvj.e. Quẽ cũ apprehendissent philistijm: statim eruerũt oculos eius. Sil̃r babylonij sedechiã. iiij. Regl. vltl.b. c Et dorsũ eoꝝ sp icurua: Permissiue hoc sequit/q̃ cũ oculi obscurati sũt ne videãt/dorsũ incuruet ad portandũ onus pctõrũ. Esa. x.a. Ne incuruemini sub vinculo. Excęcatio aũt in intellectu fit: incuruatio aũt in affectu. Uel p oculos/platos: p dorsũ/subditos itellige. Cũ excęcãt plati/incuruant ⁊ corruũt sbditi. Matth. xv.b. Cęcus si cęco ducatũ prestet: ambo ĩ foueã cadunt. Dixit de culpa/subiũgit de pna/dicẽs: e Effũde super eos irã tuã: sicut fundit aqua feruẽs super porcos: vt euellant pili. Ps. Effunde irã tuã in gentes: q̃ te nõ nouerũt/ Ecce obscuratio oculoꝝ: de q̃ in p̃cedenti versu habitũ est: Et in regna q̃ nomẽ tuũ nõ inuocauerũt/Ecce icuruatio dorsi. Recti em̃ inuocãt nomẽ dñi: ꝫ curui inuocãt terrã. b Et furor irę tuę cõprehẽdat eos: ne effugiãt: sicut cõprehendit fur. Nõ libere vagant: ꝫ tũc cõprehendent. Unde Eccj. xxiij. d. Quasi pullus equinus fugabit: ⁊ vbi nõ spauit/apprehendet. Scut em̃ pullus equinus dũ pullus est libere vagat q̃cunq̃ vult: sic pctõres dũ viuũt: Sz subito morientes vbi nõ sperauerũt/apprehendunt. s. inter angustias mortis: sicut pullus inter augustias muroꝝ. Threñ. j.a. Oẽs psecutores eius apprehenderũt eã. i. animã inter angustias q̃si inter duos muros. Sũt aũt isti duo muri/murus pctõrũ ⁊ murus ifirmitatis. Murus pctõrũ arcet eã ab ingressu cęli: Murus infirmitatis arcet eã ab hoc mũdo siue a corpe. Et in hac angustia apprehendũt eã dęmones/⁊ ducũt in infernũ. Et q̃d de his q̃ possidebãt: i Fiat habitatio eoꝝ deserta. Hoc ad lr̃as sępe videmus accidere/q̃ in domibus magnis ⁊ palatijs vsurariorũ ⁊ raptorũ/post mortẽ eoꝝ nullus habitat. Hoc est q̃d sequit: k Et ĩ tabernaculis eoꝝ. i. in illis palatijs q̃ nõ fuerũt eis nisi tabernacula: quia pãrũ ibi morati sunt: l Nõ sit q̃ inhabitet: Nõ em̃ habẽt heredes q̃ valeant domos illas manutenere ⁊ habitare. Sap̃. iiij.a. Adulterinę plantatiões nõ dabũt radices altas: nec stabile firmamẽtũ collocabũt. Itẽ dicit: Nõ sit ⁊c. q̃ etsi mali ibi habitẽt: nõ tñ ibi habitat quis: Malus em̃ nõ est quis: sed q̃si quis. Esa. xxij.e. Quis hic/aut q̃si quis hic: q̃ excidisti tibi hic sepulchrũ/excidisti in excelso memoriale: diligẽter ĩ petra tibi tabnaculũ. Et sic sedet sola ciuitas plena populo: Threñ. j.a. Et hoc est eis: m Quoniã quẽ tu percussisti. s. pauperem: quẽ dñs percutit virga paupertatis ⁊ infirmitatis. Ps. Percussus sum vt fęnũ: quod separat a terra. Job v.c. Percutit: ⁊ manus eius sanabũt. n Persecuti sunt: depredando: ⁊ nudũ spoliando: Cõtra illud Esa. xlij.a. Calamũ q̃ssatũ nõ pteret: ⁊ linũ fumigãs nõ extinguet. Esa. iij.c. Quare atteritis populũ meũ: ⁊ facies pauperũ cõmolitis:

Alii de mensa altaris

23. dis. c. 1. in fi.

De mensa vsurariorũ

Ps. 78.

Ps. 101.

Et sup dolorẽ

Dozaliter * bibere vinũ: neq̃ in q̃ frater tus offendit aut scãdalizat. Et in eodẽ: Noli cibo tuo illũ pdere/p q̃ mortus christus est. Itẽ mercatoribus fit/mensa eoꝝ i laqueũ. i. in decęptionẽ aliorũ: q̃ ibi faciũt dolos: ⁊ ad hoc inuitãt alios ad comedẽdũ secũ: vt sup mensã cũ fuerint inebriati/circũueniãt eos in emptiõe ⁊ vẽditiõe. Epicuris fit/in retributionẽ: q̃ ad hoc inuitãt alios vt ab ipsis reinuitenẽt. Cõtra q̃d dicit dominus Luc. xiiij.c. Cũ facis prandiũ aut cęnã/noli vocare amicos tuos neq̃ frẽs tuos aut cognatos/neq̃ vicinos diuites: ne forte ⁊ ipsi reinuitẽt te ⁊ fiat tibi retributio ⁊c. Ebriosis aũt fit/ĩ scãdalũ. i. ĩ rixã ⁊ ꝓtẽtionẽ: vl etiã ĩ scãdalũ. i. ĩ casũ: q̃ stare nõ pnt/vel ad domũ redire p̃ ebrietate. Prouer. xxiij. d. Cui vę/cui pãi vę: cui rixe: cui foueę: cui sine cãsa vulnera: cui suffossio oculorũ: Nõne his q̃ morant in vino ⁊ studẽt in calicibus epotandis: Itẽ exponi põt de mensa sacra scripturę: De q̃ Prouerb. ix.a. Sapiẽtia ꝓposuit mensam. Exo. xxv.c. Facies mensã de lignis sethim. Ligna sethim imputribilia/sunt ꝓba dñi: de q̃b Matth. xxiiij.c. Cęlũ et terra transibũt/verba aũt mea nõ transibũt. Hęc mensa fit in laqueũ illis/q̃ nõ faciũt q̃ dicũt. Prouerb. vj.a. Illaqueat es ꝓbis ori tui. Prouerb. xiij.b. Qui detrahit alicui rei: ipse se in futurũ obligat. Itẽ fit in retributionẽ eis qui hoc fine addiscunt vt sciant vel sciant. Eccj. vltl. d. Dñs dedit mihi lingua mercedẽ meã. Itẽ fit in scandalũ eis q̃ nolũt recipere sanã doctrinã. Job. vj. f. Multi audiẽtes ex discipulis dixerũt: durus est hic sermo/q̃s potest eũ audire: Et dixit eis Iesus: Hoc vos scandalizat. ij. Timoth. iiij. a. Erit tps cũ sanã doctrinã nõ sustinebũt/sz ad sua desideria coaceruabũt

De mensa mercatorũ

Epicurorũ

Ebriosorũ

Alii de mensa sacre scripture

Et sup dolorẽ

Allegorice a Et super dolorē vulnerū meoꝝ addiderūt. q. d. christus: habebā cor vulneratū ⁊ mgrēs, p peccatis iudcoꝝ: ⁊ ipsi sup hunc dolorē vulnerū cordis, apposuerūt vulnera corporis, crucifigentes me. Job. xvj. c. Concidit me vulnere sup vulnus. Hiere. viij. f. Dolor meus sup dolorē, ⁊ i me cor meū mgrens: ⁊ ecce vox clamor ꝛc. Al' sic: Super dolorē vulnerū meoꝝ. s. manuum et pedum:

a ti sūt: ⁊ sup dolorē vulnerū
b meoꝝ addiderūt. Appone
c iniqtatē sup iniqtatē eoꝝ: et
d nō itrēt i † iusticiā tuā. Dele
e ant de libro viuētiū: ⁊ cū iū
g stis nō scribant. Ego sū pau
h per ⁊ dolēs: † sal' tua de' sus
i cepit me. Laudabo nomen
k dei cū cātico: ⁊ magnifica
l bo eū in laude. Et placebit
m deo sup vitulū nouellū: cor
n nua, pducentē et vngulas.
o Videāt paues

Al. tipsoꝝ

b Addiderūt, vulnus laterꝭ: Unde nec mortuo pepercerūt: ⁊ custodes sepulchro apposuerūt. Añ Hiere. xij. c. vbi habem': Munqd auis discolor hereditas mea mihi: Alia littera dicit: Mūqd spelūca hyene hereditas mea mihi: Hyena corpora defunctoꝝ psequit, ⁊ effossa deuorat. Et ꝓt hoc ꝓter pędictā pēnā captiuitatꝭ, tripliciter puniti sūt, q̄ ex eis non pēnituerūt. Prima pēna, est ruina de peccato in pctm. Añ dicit: c Appone iniqtatē super iniqtatē eoꝝ. i. p, mitte vt ruāt de iniqtate in iniqtatē. Threñ. j. c. Pctm peccauit hierūm: ꝓterea istabilis facta ē. Scda pēna, est amissio bonoꝝ spūaliū: Añ addit: d Et nō itrent i iusticiā tuā. Justiciā appellat viā veritatis: quā itrat hō p bona spiritualia. De hac iusticia Matth. vj. d. Primū q̄rite regnū dei ⁊ iusticiā eius. Tertia pēna est amissio vitę ęternę: Añ sequit: e Deleat de libro viuentiū. i. appareāt deleti. Loquit illo tropo, quo res dicit fieri qñ innotescit. q. d. appareat q̄ nō sūt scripti. f Et cū iustꝭ nō scribant: de q̄bus Lucꝭ. x. c. Gaudete: qꝛ noia vestra scripta sunt in cęlis. Exo. xxxij. g. Aut dimitte eis hanc noxā: aut dele me de libro tuo quē scripsisti. Hic aūt videt obꝛiciendū: qꝛ dicit infra: In libro tuo oēs scribent. Et dicit Dañ. xij. a. Saluabit ꝓplus tu' omnis q̄ inuent' fuerit script' in libro: Et ꝓm q̄ lectū est, nō pōt dici q̄ ꝓmo scribant ⁊ postea deleant: Dixi mus eñ, deleant. i. nō scripta appareāt, supponentes q̄ de libro vitę nō potest deleri q̄ ibi semel script' fuerit: Ex hoc ergo sequit q̄ omnes saluabunt. Sol'. Duplex est liber. s. p̄sentis iusticię: ⁊ prędestinationis. De primo multi delent: de secundo nulli. Exo. xxxij. g. Qui peccauerit mihi, delebo eū de libro meo.

Quō ꝓtelligi debeat: Deleāt de libro viuentiū

Pſ. 138.

Moraliter * a Et super dolorē vulnerū meoꝝ, dicit dñs: que eisdē paupib' ꝓtulerā ad correctionē: b Addiderūt: nō fomentū olei vel emplastri: ⁊ dolorē alteri' vulneris: addentes afflictionē afflicto. Et ideo dñe, c Appone iniqtatē super iniqtatē eoꝝ. Esa. xv. d. Aponā sup dibon additamēta. Dibon, iterpretat sufficiēs ad intellectū, vl' abundant ꝓtelligēs. i. q̄ posset addiscere ⁊ nō vult: vel q̄ habet scientiā ⁊ nō facit. Lucꝭ. xij. f. Seru' sciēs voluntatē ꝛc. Eccls. j. d. Qui apponit scientiā, apponit ⁊ dolorē. Vel: Appone iniqtatē super iniqtatē. i. redditū sup redditū: prębendā sup ꝓbendā. Esa. xxvij. a. In die illa visitabit dñs ī gladio suo duro ⁊ grandi ⁊ forti sup leuiathan: qd̄ iterptat additamentū. d Et nō itrēt i iusticiā tuā. Ro. x. a. Ignorātes iusticiā dei ⁊ suā statuere volētes: iusticię dei ñ st subiecti.

Allegorice e Ego sū pauper. Quinta pars: vbi agit christ' de dispensatiōe ⁊ fructu passionis: vt ꝓsiderato fructu illi': libenter imitemur eū in passiōe. Dicit ergo christ': Ego sū paup. Matth. viij. c. Fili' hominis nō habet vbi caput reclinet. b Et dolēs, in cruce. Threñ. j. d. Attendite ⁊ videte si est dolor sicut dolor me'. Et quis fruct' sequit? Ecce i Salus tua de' suscepit me. i. glia tua q̄ saluas: in q̄ lętant saluati: me suscepit, resurgentē ⁊ ascēdentē. Pſ. De abyssis terrę iterū reduxisti me. Et cū glia suscepisti me. Et i spe hui' suscepciōis in glia: k Laudabo, in cruce, l Nomen dei cū cātico, dauid: dicēs illū Pſ. Deus de' me' respice ī me. Qui intitulat: Pro assūptiōe vel ꝓ suscepciōe matutina. m Et magnificabo eū i laude, p apl'os: q̄ bus apparebo post resurrectionē: ⁊ mittā eos p mūdū laudare nomē dei. Añ in Pſ. illo dicit: Narrabo nomē tuū fratrib' meis. s. apl'is: in medio eccl'ię laudabo te, p eos. n Et placebit, deo ista laus: o Super vitulū nouellū. i. pl' q̄ sacrificia legis: in q̄ offerebat vitul' vn' anni. Añ ad ꝓ exprimendum addit: Cornua, pducentē ⁊ vngulas. Et ꝓ

Pſ. 21.

Al. ter sala vultus mei

c Videāt pauperes

Moraliter g Ego sū paup: q̄druplici pauptate: rerū, amicorū, voluntatis, ꝓsilij. Et certe istę pauptates diuitię sūt. Prouerb. xiij. a. Est q̄si paup cū in multis diuitijs sit. Lucꝭ. vj. c. Beati pauperes: qꝛ vestrū est regnū dei. h Et dolēs: q̄druplici dolore. s. p pctis, ꝓprijs: p pctis alienis: p dilatione patrię: p incolatu miserię. Pſ. Heu mihi qꝛ incolat' me', plongat' est. Seneca. Si vis vacare aię, aut pauper sis oportet, aut paupi similis: Qꝛ ob ꝓ solū amanda eccl'ię paupertas: qꝛ a q̄bus ameris ostendit. Et i Sal' tua deus suscepit me: tales sine dubio saluant. Prouer. xix. d. Superbū sequit humilitas: ⁊ humilē spiritu suscipiet glia. Sed multi econtrario possunt dicere: Ego sum diues ⁊ lętus: ⁊ ideo nō salus, ꝗ damnatio suscipiet me. Actꝭ. xiij. d. Per multas eñ tribulatiōes oportet intrare in regnū cęlorū. Hiero'. Mimis delicatus est qui vult gaudere cū mundo, ⁊ regnare cū christo. Ideo nō salutem, sed vę dānatiōis ꝓmittit eis dñs, Lucꝭ. vj. d. Vę vobis diuitibus q̄ habetis hic ꝓsolationē vestrā. Ideo etiā dicit Lucꝭ. xvj. e. Homo quidā erat diues: ⁊ induebat purpura ⁊ byssō: ⁊ epulabatur quotidie splēdide: Ecce q̄ nec pauper nec dolens erat: et nō suscepit eū salus dñi, sed mors inferni. Añ ibi sequit: Mortuus est diues: ⁊ sepult' est in inferno. Sūt etiā quidā pauperes ⁊ dolentes: quos salus dñi nō suscipit: quia nō recipiunt cū gratiarū actione paupertatē: sed potius deum blasphemant ⁊ murmurant cōtra eū. Unde ostendit hic vir saluandus se talē nō esse: cū subiungit: k Laudabo nomen dei: in pauptate ⁊ dolore. imo de pauptate et dolore. Job. xxxv. c. Qui dedit carmina in nocte. i. laudē in tribulatione. Sed quidā aliqñ laudant deū in tristicia: vt multi monachi: Vel vt tēporale beneficiū ab eo recipiant: vt multi clerici: De quib' Lucꝭ. xv. d. Quanti mercēnarij in domo pris mei ꝛc. Unde vtrūq̄ horum excludit cū additꝭ: l Cum cantico. Canticū eñ est exultatio mentis habita de ęternis. Sunt etiā quidā qui eū laudant ore: sed nō opere: Unde subiungit, q̄ nō ita faciet: m Et magnificabo eum in laude. Pſ. Magnificate dominū mecum. Lucꝭ. j. c. Magnificat anima mea dominū. n Et ista laus, placebit deo super vitulū nouellū. Vituli nouelli, sunt iuuenes ętatę, ⁊ nouicij siue nouelli in religione quasi in templo mactandi pro peccatis aliorū hominū, cū ipsi sint innocentes. Super tales imposita laus placet deo, cū psallūt ⁊ cantant. p Cornua producentē et vngulas. Quidā producūt parua cornua. s. superbię ⁊ cōtrouersię. Exo. xxj. c. Si bos cornupeta fuerit ab heri ⁊ nudiustertius: ⁊ cōtestati sunt dominū eius: nec recluserit eū, occideritq̄ virum aut mulierē: ⁊ bos lapidibus obruetur: ⁊ dominū eius occident. i. prelatū vel magistrū nouiciorū. Sed bona sunt cornua miserationis. Esa. v. a. Vinea facta ē dilecto meo: in cornu filio olei. Job. xlij. d. Nomē tertię cornustibij. Threñ. ij. a. Cōfregit ī ira furoris sui omne cornu isrl'. i. vasa olei sancti. Itē vngulā oportet habere: id est virū fortē. Eccli. xlix. c. Mordens vngulas. Exo. x. g. Nō remanebit ex eis vngula. i. in potestate diaboli vel pharaonis. Judicꝭ. v. c. Ungulę equorū ceciderūt euntib' in ꝓceps ꝛc. Hoc est ꝓtra temerarios. Notandū etiā q̄ naturalit ꝓ pus vngulę: ⁊ postea cornua, pducunt: qꝛ ꝓ pus oportet hāe discretionē q̄ potestatē.

Pſ. 119.

Pſ. 33.

* Videāt pauperes

Pſ. 70.
Pſ. 72.
Pſ. 21.

a Videāt paupes: q nō possunt vitulos emere: b Et lętenť: qz sacrificio laudis plit deū placare/si ex puro corde pcedat. Uñ addit c Querite deū: toto corde. Ps. In toto corde meo exq̃siui te. Et ñ dicē/emite: ē tm̃/q̃rite/ Ps.118. d Et viuet aia vra. i. nō moriet p pctm̃: vl' si mortua fuerit/resurget. Et secure q̃rite/inuenietz eū: e Quū exaudiuit/semp: f Pauperes dñs: licet sit diues et magnus. Ps. Et nō despexit deprcationē paupis. Nec despere/tis ꝓterea si in pctis estis: qm̃ g Et vinctos /pctōrū vinculis: h Suos. i. a se soluendos: sic dicit Ps. Tibi soli peccaui. Sic medicꝰ vocat ęgros suos/q̃s a se curandos nouit. i Nō despexit/quin eos soluat si ad eū clamauerint: z ꝓt hoc misit me vt eos soluerē. Esa. xlij. b. Dedi te i fęd' ꝓpli/in lucē gentiū: vt aperires oculos cęcorꝫ/z educeres vinctū de domo carcerz/sedentes in tenebris. Vel alit ab illo loco: a Videāt paupes. Orat christꝰ vt abraā z alij q̃ in limbo sūt satz paupes/videāt lumē christū: b Et lętenť/ex eo q̃ Joh. viij. g. abraā vidit z gauisus est. Et vos crucifixores iudęi: c Querite deū/christū: p fidē: d Et viuet aia vra: in fide/vel ex fide. Abacuk. ij. a. Qui incredulus est: nō erit aia eiꝰ recta in semetipso: iustus autē in fide sua viuet. Si q̃sierūt z vixerūt aię eorꝫ q̃ dixerūt Actz. ij. f. Quid faciemꝰ viri frēs zc. dico q̃ videant paupes/q̃ sunt in limbo: et lętenť. Quare: e Quū exaudiuit paupes dñs. i. respiciet eos p me/ac si clamorē eorꝫ exaudisset: qz descendā ad eos: g Et vinctos suos: q̃ ibi tenebant in inferno: i Nō despexit: qz misit me vt soluā eos. Hoc ē qd̃ christo dicē Zach. ix. c. Tu q̃z i sanguīe testamēti eduxisti vinctos de lacu. Et ꝓpt tāta bnificia laudād' ē deꝰ. Uñ seqť: k Laudēt illū cęli z terra: mare z oia reptilia i eis: ad lrā z. i. ꝓpt ista q̃ creauit laudet creator.

In eis { In cęlo reptat vesptilio. / In terra serpens. / In mari cygnus. }

Hęcipsa etiā laudauerūt illū i passiōe: Cęli eū sua lumina extinxerūt: Terra tremuit: Mare nō legit cōmotum: sed necesse fuit vt mota terra moueret z mare: z etiā ꝓpt lunā/cuiꝰ motū seqť mare. Dystice Vel Dystice: l Cęli. i. apli: m Terra: ecclia de iudęis: n Mare: gētiles: o Reptilia/cętera genera hominū: vel ocs pctōres terrenis adhęrētes. Et merito laudādus est: p Quū deꝰ saluā faciet sion. i. ecclia z. Extra sion nō est locꝰ saluatiōis: Qd̃ significatū fuit i diluuio vbi tm̃ saluati sūt q̃ fuerūt in arca: Gen. vij. d. j. Pet. iij. d. In diebꝰ noe cū fabricaret arca/i q̃ pauci. i. octo aię saluę factę sunt p aquā: qd̃ z nunc similis formę saluos facit baptisma. q Et ędificabunť ciuitates iudę. i. per orbem particulares ecclesię ꝓfitentiū christū qui de iuda est. Esa. xl. c. Dic ciuitatib' iudę: ecce deꝰ vester: ecce dñs i fortitudie veniet/z brachiū eiꝰ dñabiť. q. d. bñ poterit ędificare. r Et inhabitabūt ibi/fideles. s. paupes spū/de q̃bus ꝓdixerat.

Et nō dicit

Doctaliter * a Videāt pauperes: qz diuites cęci sūt: habēt eū terrā in oculis. ij. Corz. iiij. a. Deus huius sęculi excęcauit mētes infidelium. i. diuitū. Uñ Hieroꝰ. Ille verā fidē de deo nō habet: q̃ cupit in his miserijs fieri diues. b Et lętentur: qm̃ ipsorꝫ est regnū cęlorꝫ. Diuites aūt plorēt z lamentť. Jacob. v. a. Agite nūc diuites: plorate z vlulate in miserijs vestris q̃ aduenięt vobis. Tū omnibus tā paupibus q̃ diuitibus adhuc dať tps pęnitētię. Uñ omnib' dicit qd̃ seqť: c Querite deū: corde/ore/ope. Vl' fide/spe/z charitate. Itē diligentť/sapientť/pseuerāter: Mā q̃ sic q̃rit/inuenit. Uñ Matth. vij. a. Omnis q̃ q̃rit inuenit. Esa. lv. b. Querite dñm dū inueniri potest. Soph. ij. a. Querite dñm omnes mansueti terrę: qz iudiciū eiꝰ estis opati. Querite/dicit i ꝓsenti: qz postea nō inuenieť. Joh. vij. e. Quęretz me z nō inuenietz. Osee. v. b. In gregib' suis z in armentis suis vadent ad q̃rendū me/z nō inuenięt. Job. xxviij. b. Mō inuenit i terra suauiter viuentiū. i. in luxuriosis. Abyssus. i. auar' dicit/non est in me: z mare loquit/nō est mecū. i. supbus. Cantz. iij. a. In lectulo meo p noctes q̃siui quē diligit aia mea: q̃siui illū et nō inueni. Quare quęrēdus est deꝰ: Quia ipse est via p quā solā eundū est: et in q̃ non potest errari. Itē quia ipse est veritas q̃ ducit z ꝓducit in via. Itē qz ipse est vita in qua sola viuit. Job. xiij. a. Ego sū via/veritas z vita. Actz. xvij. f. In ipo viuimꝰ/mouemur z sumꝰ. In ipo vita/viuimꝰ: In ipo via/mouemur: In ipo vitate/sumꝰ. Ideo seqť: d Et viuet aia vra: hic vita gr̃ę: z in futuro vita gl'ię. Amos. v. d. Querite bonū z nō malū vt viuatz. Et quasi quęreret aliquis: Quō quęrā illū: Ubi vel per qd̃ inuenit: Respondet/q̃ per paupertatē inuenit: Uñ dicit: e Quoniā exaudiuit pauperes dñs. q. d. si quęritis deū/sitis pauperes: quia pauper fuit/z tales libenter exaudit. Uñ Ps. Desiderium pauperū exaudiuit dñs: pręparationē cordis eorū audiuit auris tua. Eccli. xxxv. c. Non accipiet dñs personam in pauperē: z deprecationē ęlsi exaudiet. Et hoc: g Et vinctos suos. i. sibi p votū paupertatis z continentię z obedięntię astrictos/nō despexit. Vl' etiā/vinctos suos. i. illos quos ipsemet ligat infirmitatibus z tribulationibus: vt ab eo nō elongent. Sed primi qui seipsos voluntarie ligant/chariores sunt ei: Utriq̃ tm̃ ad eū trahunt. Unde Osee. xi. b. In funiculis adam trahā eos: in vinculis charitatis. Funiculi adam/sūt infirmitas z tribulatio/fames/sitis/z hmōi. Uincula charitatis/sunt vota religionis: quibus se ligat homo pro amore dei. Nō autē tm̃ in statu religionis potest inueniri deus: sed z in quolibet statu extra peccatū: Unde addit: k Laudent illū cęli. i. clerici. m Et terra: id ē agricolę. n Mare. i. mercatores: o Et omnia reptilia in eis. i. milites q̃ homines lędūt. Et dicit: in eis: quia cū clericis z agricolis z mercatoribus portionē accipiunt: z vtrisq̃ auferunt. Nō tm̃ dico q̃ sic faciendo possint inuenire deum: sed sicut dicit iohannes baptista Lucz. iij. c. Neminē concutiatz zc. Et deberent reptare super terrā/nō ad deprędādū: sed ad defendendū eā: Unde dicunť esse brachia corporis ecclesię: sicut clerici dicunť oculi: quia eā debent illuminare. Vel sic: k Laudent illū cęli. i. contēplatiui. m Et terra. i. actiui: n Mare. i. pęnitentes. o Et omnia reptilia in eis. i. omnes debiles z infirmi: tam inter contemplatiuos q̃ inter actiuos z pęnitentes: z ideo debetis laudare deū. p Quoniā deus saluam faciet sion. i. contemplatiuos. q Et ędificabūtur ciuitates iudę: id est ciuitas actiuorū et ciuitas pęnitētiū: q̃z vtriq̃ sūt ꝓfitētes pctā. Vl' p sion/ecclesiā speculę romanę ītelligere possumꝰ: q̃ si saluata esset: tūc ędificarenť ciuitates iudę. i. alię ecclię q̃ imitatiue fidei romanę ꝓfitenť. Sz nūc qz caput ifirmū est: cętera mēbra dolēt. r Et in * habitabunt

Alit

Alit. trepētis

Alit

Ps. 9.

Alit

p Quoniā deus zc. Itē de religione possunt legi isti tres ꝓsus sic. Quū deus saluā faciet sion. i. religionē/quā dominus specialiter saluat: qz ibi est securior z facilior et compendiosior via salutis. Uñ Gen. xix. d. Ne stes in omni loco circa regionē: sed in monte saluū te fac. Abdię. j. g. Ascendent saluatores in montē sion iudicare montē esau: et erit domino regnū. Hoc est qd̃ sequit. q Et ędificabūtur ciuitates iudę. i. domus religiosę: vbi est ciuitas vnitas: vbi confitenť dño z confessione laudis z confessione peccatorū. Amos. ix. d. Conuertā captiuitatē populi mei: z ędificabunt ciuitates desertas z inhabitabunt. Ciuitates deserte/sunt religiones: quę nec redditus/nec possessiones habēt: Nō quia deserantur a suis ędificatoribus: immo dicit Abdias q̃ ędificatas inhabitabunt. Unde et hic subiungit: r Et inhabitabunt ibi: nō tm̃ p annū vel dimidiū: sed

Aliter de religione

 * Et hereditate

Et nō dicit tm̄ habitabūt: ⁊ inhabitabūt: q̄dā em̄ ibi habitāt numero: ⁊ nō ihabitāt merito. Dic ḡ: a Inhabitabūt ibi. i. ī eccl̄ia. q. d. nō erit deserta. Soph. iij. c. Derelinquā in medio tui ꝓplm̄ pauperē ⁊ egenū: ⁊ sperabūt in noīe dñi reliquiē isrl̄. i. apl̄i. Ro. ix. f. Reliquiē israel saluē fient.

c Et ipi apl̄i hereditate. i. ꝑpetua possessiōe: d Acquirēt eā ecclīaz ꝓdicatione ⁊ martyrio sicut christ⁹. De q̄ dic apostol⁹ Act. xx. f. Posuit vos episcopos regere ecclīaz quā acq̄siuit sanguine suo. e Et semē seruoꝝ ei⁹. i. ꝓlati successores apl̄oꝝ: f Possidebūt eā: nō semen hereticorū.

a habitabūt ibi: et hereditate
b acquirēt eā. Et semen seruorū
c ei⁹ possidebit eā: ⁊ q̄ diligūt
d nomē ei⁹ habitabūt in ea.

Al. †obtinebit
Al. †inhabitabunt

g Et q̄ diligūt nomē ei⁹. i. habētes fidē operātē ꝑ dilectionē: h Habitabūt ī ea: nō exibūt ꝑ hereses: nec discedēt seqntes antichristū: sic mlti: de q̄b⁹. j. Timoth. iiij. a. In nouissimis tēporib⁹ discedēt q̄dā a fide: attēdētes spiritib⁹ errorl̄ ⁊ doctrinis dēmonioꝝ ⁊c.

Moraliter * habitabūt istę ciuitates: b Ibi. i. in obedīcia ecclesię romanę. Sed q̄diu? Dū ipsa manet in christo. Joh. xv. a. Si mānserit in me ⁊ verba mea in vob manserint: q̄dcūq̄ voluerit petet ⁊ fiet vobis. c Et hereditate. i. ꝑpetua possessiōe: d Acquirēt eā. i. acq̄sitiue tenebunt ad dei lucra nō terrena. e Et semē seruoꝝ ei⁹ possidebit eā. i. imitatores apl̄oꝝ: vt nō tm̄ de nobilib⁹ nec tm̄ de romanis fiant cardinales aut papa: sed tm̄ de bonis cuiuscūq̄ generl̄ vl̄ natiōis. Ut̄ sequit: g Et q̄ diligūt nomen ei⁹ habitabūt ī ea: Ipsi em̄ debēt esse amici spōsi: ⁊ ipsi tenēt locū petri a q̄ dñs req̄rit dilectionē. Joh. vlt. d. Simō Iohānis diligis me plus his? Et si ipsi rñdeant cū petro: Etiā dñe tu scis q̄ amo te: Faciāt q̄d seq̄t: Pasce agnos meos. Et p⁹: Pasce oues meas. Nō tōde: ⁊ pasce. Mlti sūt hodie in ecclīa tōsores ouiū: ⁊ pauci pastores. Sz ī tōsiōe oniū fugit iacob a laban: Gen. xxxj. c. Et iudas incestū cōmisit: Gen. xxxviij. e. Et nabal offensā dauid: ⁊ deinde mortē īcurrit. j. Regl̄. xxv. g. Et amon interfect⁹ est. ij. Regl̄. xiij. e. Munc pōt dici q̄d dī. j. Machab. j. d. vbi loquit de sion: ad lr̄am: Edificauerūt ciuitatē dauid. i. romā: muro magno ⁊ firmo ⁊ turrib⁹ firmis ⁊ facta est illis ī arcē. Ad lr̄az em̄ magnas turres faciūt de vellerib⁹ oniū q̄s tondēt. i. de spoliis subditoꝝ: q̄d vtiq̄ nō faciūt qui diligūt nomē eius. Et q̄ inq̄t diligūt nomen eius: habitabūt in ea: Si em̄ alij ibi habitāt inde sequit ruina ecclīę. Ut̄. j. Machab. j. d. post ea verba q̄ dixim⁹ sequit: Et posuerūt illic. i. ī sion gentē pctōꝝ viros iniq̄s: ⁊ qualuerūt ī ea ⁊ ꝓgregauerūt spolia hierlm̄ ⁊ reposuerūt illic: ⁊ facti sūt in laqueū magnū: ⁊ factum est hoc ad insidias sanctificatiōi ⁊ ī dolū magnū in isrl̄: ⁊ effuderūt sanguinē innocentē ꝑ circuitū sanctificationis: ⁊ ꝓtaminauerunt sanctificationem.

De religione * c Et hereditate acquirēt eā. Et bñ dicit acquirēt: q̄ magnū ꝑliū est q̄ncq̄ in corde hoīs inter rationē ⁊ sensualitatē aliq̄ hō ingrediat religionē. Itē cū intrauerit: multū oportet eū laborare ⁊ negociari aliq̄ ad summū religionis attingat: ⁊ aliq̄ apicē vel arcē ꝓtēplatiōis ascendat. j. Machab. xiij. g. dicit q̄ simon acq̄siuit arcē sion: q̄d iudas non potuit facere nec ionathas. i. obedientia cōtēplationē capit: nō ꝓfessores vel datores sacramentaliū. i. actiui. Nō oñib⁹ aūt dat vt istā arcē sion. i. religionē intrent vel habitent: Ut̄ determinat q̄b⁹ dat. e Et semē seruoꝝ ei⁹. i. illi q̄ pauperatē apl̄oꝝ volūt imitari: f Possidebit eā: nō ꝓgenies viperaꝝ: Matth. iij. b. Dañ. xiij. f. Semen chanaan ⁊ nō iuda species decepit te. s. species mūdi: q̄ multos decipit ⁊ allicit: vnde nolūt religionē intrare. Itē Semē seruorū ei⁹ sctōꝝ ꝓfessoꝝ qui religiones instituerūt. Semen sancti bñdicti sūt monachi: semen sancti augustini canonici: semē sancti francisci fratres minores: semen sancti dominici ordo ꝓdicatoꝝ. Di ergo possidebūt eā. Et ꝑ quid? Per amorē. Ut̄ sequit: g Et q̄ diligūt nomē ei⁹ habitabūt ī ea. Amāti em̄ nihil est difficile. Et si tenet argumentū a destructione ꝓsequent̄ ex ꝓmissa sequit: Qui diligunt nomē eius habitabūt in ea: ergo q̄ nō habitāt in ea nō diligūt nomē eius.

Expositio Ps. LXIX.

Deus in adiutoriū ⁊c. Titulus. In finē psalm⁹ dauid in rememoratiōe q̄ saluū fecit eum dñs. Posita supra christi passiōe: petit h vir iust⁹ adiuuari. Et rememoratione q̄ saluū fecit eū dñs.

LXIX.

i Deus in adiutorium
i meū intende: dōmi-
k ne ad adiuuādū me

ordine ꝓgruo: q: a christi passione est nobis oñe adiutoriū: Ut̄ bñ intitulat̄ In rememoratiōe q̄ saluū fecit eū dñs. Ut̄ is est sensus tituli. Psalm⁹ iste: dirigēs nos in finem. i. christū: attribuit dauid. i. viro iusto. Psalm⁹ dico dict⁹ vl̄ habitus in rememoratiōe eius q̄ saluū fecit eū dñs. Hoc aūt fuit ꝑ passionē: quā rememorantes iusti sperant de salute sua ⁊ secure petunt adiutoriū. Unde dicit vir iustus: Deus in adiutoriū meū intēde. Intētio est monere vt nō in nobis gliantes ꝓfidam⁹: ⁊ in deo gloriemur ⁊ ꝓfidamus in ei⁹ auxilio. Modus. Bipertitus est psalm⁹. Primo petit generalit̄ iust⁹ se adiuuari ⁊ malos erubescere. Secūdo monet bonos lętari: ibi: Exultēt ⁊ lętentur. Licet aūt de iusto ꝓncipaliter exponat̄: tm̄ de christo in passione ꝓstituto potest allegorice exponi vl̄ de martyrib⁹. Dicit ḡ christus vel martyr q̄libet: i Deus in adiutoriū meū itēde: q: hoīes nō itendūt. Esa. lxiij. b. Circūspexi ⁊ nō erat auxiliator: q̄ siui ⁊ ñ fuit q̄ adiuuaret. In adiutoriū dico: ꝗ ꝓsequētes iudeos vel tyrannos. Et q: grauis est ꝓsecutio: k Dñe ad adiuuādū me festina. Job. xxx. c. Clamo ad te ⁊ nō exaudies me: sto ⁊ nō respicis me: mutat⁹ es mihi ī crudelē: ⁊ duritia man⁹ tuę aduersar̄ mihi.

Partitio psalmi.

Allegorice christo vel martyribus

Confundant

i Deus in adiutoriū ⁊c. Moraliter de viro iusto exponit: q̄ in his quattuor versibus ꝓtra quattuor ꝓsecutiōes peccat. Primo petit adiutorium ꝓtra carnem: quę est mala vxor cū deberet esse adiutoriū. Gen. ij. c. Faciam⁹ ei adiutoriū ⁊c. In secūdo versu ꝓtra dēmones qui querūt animā. Gen. xiiij. d. Da mihi animas. In tertio ꝓtra hoīes aperte inimicantes qui volunt homini mala. In quarto contra fictos amicos. i. adulatores qui dicunt: euge euge applaudendo ⁊ adulando. Item notandū q̄ in hoc psalmo sunt septē versus: in q̄bus petit septē dona spūsci. In ꝑmo versu qui est: Dē in adiutoriū ⁊c. petit donū timoris. Sap. xvij. c. Nihil est timor nisi ꝑsumptiōis adiutoriū ꝓditio cogitationis auxilioꝝ. In secūdo versu petit donū pietat̄: q̄ resistit diabolo qui impius est ⁊ aias quęrit pdere. Eph. vj. b. Contra spiritualia nequitię. j. Timoth. iiij. c. Pietas ad oia vtilis ē ꝓmissionē habēs vitę q̄ nūc ē ⁊ futurę. Tertio petit donū scientię: q̄ sciat vir iust⁹ ꝓuersari in medio nationis ꝓauę ⁊ puersę: inter maligios hoīes q̄ volūt ei mala. Quarto fortitudo: ꝓtra molliētē adulationē. Quinto donū ꝓsilij de fine lęto cū dicit: Exultēt ⁊c. Sexto donū intellectus quo intelligit se pauperē cū dicit: Ego vo egenus ⁊c. Septimo donū sapiētię cū dicit: Adiutor me⁹ ⁊c. Dicit ergo vir iust⁹: i Dē in adiutoriū meū intende. Dē dicit nō mūdus. Eccl̄j. xij. d. Quasi adiuuās suffodiet plātas tuas. Itē Deus nō homo. Eccl̄j. vlt. b. Respiciēs erā ad adiutoriū hoīm ⁊ nō erat. Itē Dē nō mammona. Esa. xvij. a. Cessabit adiutorium ab ephraim. Soph. j. d. Argentū eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nō poterūt liberare eos in die furorl̄ dñi. Deus qui potes: k Dñe qui debes: cū sim seruus tu⁹: l Ad adiuuandū me festina: q: sicut supra dictū est: Intrauerūt aquę vsq̄ ad aiam meā. Et sic dicit Job. vj. c. Nō est auxiliū mihi in me. Et hoc vt dictū est: dicit ⁊ petit ꝓtra carnem: Ut̄ necesse est vt dñs festinet ad auxiliū: q: ipsa est familiaris inimicus. Et vt dicit

Moraliter de viro iust

Ps. ci.

* Hiero⁹. nō est